

Bản Tin

ULTREYA

Sàigòn tân niên 2012

**“Anh em hãy yêu thương nhau
như Thầy đã yêu thương anh em”
(Gioan 15,12)**

PT Cursillo TGP Sài Gòn

Cha linh hướng

Lm Phaolô Nguyễn Quốc Hưng

Trưởng Ban phục vụ:

Đaminh Vũ Đức Thịnh

Thư ký:

Antôn Lê Minh

Thủ quỹ:

Maria Ngô Thị Yến

Trưởng Trường lãnh đạo:

Phanxico Xaviê Nguyễn Thái

Trường khối tiền:

Maria Phạm Thị Thúy Lan

Trường khối K3N:

Phêrô Nguyễn Thế Hoàng

Trường khối hậu:

Maria Trần Thị Nhan

Trường khối truyền thông:

Martino Nguyễn Văn Đức

MỤC LỤC

3. Thư linh hướng Phong Trào.
5. Học hỏi phong trào: sống & chia sẻ những điều căn bản.
7. Tiêu đích linh thao.
9. Bản tin tuyển chọn ứng viên.
11. Giới thiệu phong trào Cursillo
12. Bản tin tĩnh tâm.
13. Một chuyến tiền trạm.
14. Ultreya Sài Gòn tân niên 2012.
16. Chia sẻ chứng nhân Ultreya 18/2/2012.
18. Chia sẻ chứng nhân Ultreya tháng 12/2011.
21. Chia sẻ chứng nhân Ultreya tháng 10/2011.
24. Chia sẻ cảm nhận K3N & hội nhóm thân hữu.
27. Hương xuân.
31. Sinh hoạt trường lãnh đạo.
32. Những im lặng nên báo động.
35. Người đặt niềm tin vào Đức Chúa
36. Hãy chia sẻ Thân hữu ơi.
38. Yêu thương.
39. Tuy gần mà xa.
40. Kẻ mất người được.
41. Biền gánh nặng thành cơ may.
42. Yêu trẻ như thế nào là đúng.
44. Chúc sức khỏe cho nhau.
45. Lạc mất Chúa trong sinh hoạt tông đồ.
48. Trách lầm!
49. Mùa chay bạn muốn ăn chay?
50. Đức Mẹ La Mã
51. Như cha sai thầy, thầy cũng sai anh em.
52. De-colores

Đức cố Hồng Y Phanxico

**“Anh em
hãy
yêu
thương
nhau
như
Thầy
đã
yêu
thương
anh em.”**

(Gioan 15,12)

Thư linh hướng

Quý Anh Chị Cursillista rất thân mến,

Chữ “**như**” ở đây thật quan trọng. Chúa Giê-su đã so sánh: **như** Cha đã yêu mến Thầy, Thầy cũng yêu mến anh em, anh em hãy yêu mến nhau **như** Thầy đã yêu mến anh em.

“Như Cha đã yêu mến Thầy”. Chúa Giê-su đã nhiều lần nói về tình yêu của Chúa Cha dành

cho Người (Ga 3,35; 5,20; 17,24). Chúa Cha cũng nhiều lần xác nhận điều này (Mt 3,17;17,5). Tình yêu của Chúa Cha đối với Chúa Con là tình yêu chia sẻ và trao ban. Tình yêu của Chúa Con đối với Chúa Cha là tình yêu tôn kính và vâng phục. Chúa Con yêu các môn đệ

như tình yêu Chúa Cha đối với Người. “Yêu như Thầy đã yêu” làm nên nét đẹp của Tin mừng. Nét đẹp ấy có sức lôi cuốn mọi người đến cùng Chúa.

Tình yêu ấy thật cao đẹp nên Chúa mời gọi: “*Anh em hãy yêu như Thầy đã yêu*” (Ga 13,34). Vẫn biết rằng con người chẳng bao giờ yêu nhau tới mức “*nếu Thầy đã yêu*”, nhưng đi mời gọi của Chúa vẫn luôn giục giã chúng ta hóm g theo dòng Chúa đã đi, ấy tình yêu của Chúa làm tiêu chuẩn cho mọi hành động, làm khuôn vàng thước ngọc cho mọi suy nghĩ, lời nói việc làm của chúng ta.

Trong Mùa Chay năm nay chúng ta hãy cùng nhau suy nghĩ và thực hiện lời mời gọi của Đức Thánh Cha Benedicto XVI: **“Chúng ta hãy quan tâm đến nhau, để khích lệ nhau sống bác ái và làm việc lành.”** (Dt 10,24).

Quý Anh Chị Cursillista hãy quan tâm đến nhau trong phong trào Cursillo, hãy quan tâm đến anh chị em chưa biết phong trào vì đó là trách nhiệm của chúng ta trước Thầy Chí Thánh. Quan tâm đến người khác hàm ý nắm điều thiện hảo cho họ về mọi phương diện: thể lý, luân lý và tinh thần. Quý Anh Chị Cursillista hãy muốn và làm điều thiện hảo cho

anh chị em trong và ngoài phong trào, mong ước họ cũng sẵn sàng đón nhận điều thiện và những đòi hỏi của điều thiện. Quan tâm đến tha nhân có nghĩa là ý thức được những nhu cầu của họ. Quan tâm đến nhau cũng bao hàm việc quan tâm đến thiện ích thiêng liêng của nhau. Chúng ta hãy quan tâm đến nhau cách đặc biệt trong việc chuẩn bị cho khóa 3 ngày tại Tu Hội Bác ái Cao Thái trong tháng 7 tới đây.

Quý Anh Chị Cursillista hãy khích lệ nhau sống bác ái và làm việc lành, cùng nhau tiến bước trên đường nên thánh. Trong một thế giới đòi hỏi các Kitô hữu đổi mới chúng ta về tình yêu thương và lòng trung thành với Chúa, mong sao mọi người chúng ta cảm thấy nhu cầu cấp bách phải cùng nhau thi đua thực hành bác ái, phục vụ và các việc lành.

Nguyện xin Chúa giúp chúng con tập sống yêu thương “như Thầy đã yêu” khi thực thi lời Chúa dạy “Điều gì chúng con làm cho người bé nhỏ nhất là làm cho chính Ta” (Mt 25,40).

Chào thân ái.

*Lm Phaolô Nguyễn Quốc Hưng
Linh hướng PT Cursillo TGP SG*

SỐNG & CHIA SẺ NHỮNG ĐIỀU CẦN BẢN

VĐT sưu tầm

Tài liệu tham khảo:- Những Tư Tưởng Nền Tảng- Ngày Thứ Tư

Mỗi lần đọc tài liệu PT Cursillo, chúng ta thường hay gặp cụm từ nói đến yếu tố quan trọng của PT, đó là: **SỐNG & CHIA SẺ NHỮNG ĐIỀU CẦN BẢN (để trở nên người Kitô hữu đích thực.)**

Trước hết: **SỐNG** là “sống như thế nào”?

Chúng ta có hai nếp sống, vừa là một Kitô hữu, vừa là một Cursillista.

Là một Kitô hữu, chúng ta được Giáo Hội mời gọi phải lớn lên từ giọt nước của bí tích Rửa Tội, do đó phải liên tục hoán cải đời sống, để mỗi ngày chúng ta mỗi trở nên thánh thiện hơn, đồng thời chúng ta cũng phải đáp ứng ơn gọi tông đồ, phục vụ Giáo Hội trong sứ mạng loan báo Tin Mừng Cứu Độ.

Là người Cursillista, chúng ta còn có đời sống Ngày Thứ Tư, mà PT khuyến khích mỗi Cursillista phải thực hiện cho trọn vẹn. Ấy là chúng ta phải thường xuyên tham dự Hội Nhóm và Ultreya. Đây là hai phương tiện hữu ích và cần thiết đối với tất cả mọi Cursillista.

Đời sống Ngày Thứ Tư ấy cần thực thi ba nhiệm vụ mà chúng ta thường gọi là “**kiềng ba chân.**”

Đời sống được ví như cái kiềng ba chân, vì cả ba phải được thực hiện đồng đều. Nếu một trong ba chân

không cân bằng sẽ làm cho chiếc kiềng nghiêng ngã. Ba chân đó là:

Sùng Đạo Để Nên Thánh. Mỗi Cursillista, trong cuộc sống, phải được hoán cải liên tục, hầu sống đời sống ân sủng và gắn bó với Đức Kitô, giúp chúng ta ngày càng trở nên hoàn hảo hơn và nên thánh.

Học Đạo Để Đào Luyện. Chúng ta phải học hỏi về PT, để hiểu biết tâm tưởng, mục đích và phương pháp của PT. Có như vậy những hoạt động của chúng ta sẽ không sai lệch với bản chất PT. Học hỏi về Giáo Hội để hiểu biết về Giáo Hội hơn, vì có hiểu biết Giáo Hội ta mới yêu mến và phục vụ Giáo Hội một cách đặc lực hơn. Nhất là phải học hỏi Kinh Thánh, để áp dụng Lời Chúa trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta. Chung quy việc học đạo là nhắm tới điều cốt lõi của Đạo ta, mà có người còn gọi là Đạo Tình Yêu: Học để biết Chúa hơn; biết để yêu Ngài hơn; yêu Ngài thì theo bèn gót Ngài; theo để phục vụ Ngài; và phục vụ Ngài chính là phục vụ anh em, nhất là những anh em nghèo khổ.

Hành Đạo Để Phúc Âm Hóa Môi Trường. Mời gọi chúng ta sống đời sống chứng nhân, dấn thân vào các môi trường của chính

mình để trở nên men, muối hầu làm dậy men trong môi trường bằng ánh sáng Phúc Âm.

Thứ đến: **CHIA SẼ NHỮNG ĐIỀU CĂN BẢN**

Ủy Ban Soạn Thảo (cuốn Những Tư Tưởng Nền Tảng của PT Cursillo) đã đặt trọng tâm vào ***năm điều căn bản*** sau đây:

1. Đức Kitô: Đức Kitô là trung tâm điểm mọi hoạt động của PT. Qua Ngài chúng ta được mạc khải về Thiên Chúa Cha. Bản chất Kitô giáo được tạo thành bởi chính Đức Kitô thành Nazareth. Riêng PT chúng ta thường xưng tụng Đức Kitô bằng tên gọi thân mật là Thầy - Thầy Chí Thánh. Chúng ta gọi Ngài là Thầy, tất nhiên chúng ta là môn đệ.

2. Ân Sủng: Khi chúng ta sống đời sống nên thánh, là chúng ta đang sống trong ân sủng, đang sống gắn bó với Đức Kitô. Ân Sủng là món quà Thiên Chúa trao ban cho nhân loại nhờ Đức Kitô và Giáo Hội.

3. Đức Tin: “Thiên Chúa mạc khải chính Ngài cho nhân loại trong Đức Kitô nhập thể.” (Do Thái 1:1, Gioan 1:14-18, Mt 11:25-27) Vì thể

đức tin tuyệt đối vào Thiên Chúa, là sự kiện siêu nhiên, đấng gì ổng như sự mạc khải. Đức tin còn đòi hỏi sự đáp trả xin vâng trọn vẹn của chúng ta với Thiên Chúa. PT luôn thực hiện sự gặp gỡ giữa chúng ta và Thiên Chúa, trong đó đức tin là sự ràng buộc khăng khít với Người.

4. Giáo Hội: Giáo Hội là nhiệm thể Đức Kitô, nơi duy nhất để chúng ta gặp gỡ Thiên Chúa. Giáo Hội chính là con đường dẫn đếnƠn Cứu Độ. Giáo Hội được thiết lập bởi Đức Kitô, nên những ai khước từ sống trong Giáo Hội, thì họ có thể không được lãnh nhận ơn Cứu Độ.

5. Các Phép Bí Tích: Thiên Chúa gặp gỡ nhân loại qua các phép bí tích mà Giáo Hội cụ thể hóa nơi họ. Bí tích mở ra hai chiều kích; chiều thẳng đứng là sự hiệp thông với Thiên Chúa. Chiều ngang là sự hiệp thông giữa con người với nhau. Đây là sự liên hệ không những với Chúa, nhưng cũng còn liên hệ với tha nhân và thế giới.

Hy vọng tóm lược này sẽ giúp chúng ta dễ nhớ nội dung cụ thể của cụm từ nêu trên.

-oOo-

Tiêu đích Linh Thao

(Trích Bước Đường Linh Thao của cha Nguyễn thế Minh SJ)

Linh Thao là gì?

Là một giữa nhiều phương thức cấm phòng trong GH, chào đời đã hơn 4 thế kỷ rưỡi, trong nội kinh nghiệm nội tâm của Thánh I Nhã Loyola, nhằm vào việc thao luyện về mặt tâm linh, tức là nhằm thực tập, trau dồi và bồi bổ cho đời sống nội tâm.

Chủ yếu là «*xếp đặt toàn bộ đời sống*» một cách triệt để dựa theo kế hoạch Thiên Chúa đề ra cho mọi người, và cho từng người. Linh Thao (LT) ra sức giúp cho người cấm phòng có đủ điều kiện để «*quay về*» với Chúa một cách thiết thực và triệt để hơn, để làm cho đức tin thêm linh động, và nồng cháy hơn, để sống mạnh mẽ lại những xác tín Kitô mà cuộc sống xô bồ hằng ngày làm cho lu mờ, tê liệt đi, hoặc là để đẩy mạnh đời sống Kitô đang ở trong thế dấn chân tại chỗ, thiếu nghị lực tông đồ... Nhưng tất cả những điều

đó chưa phải là tiêu đích LT nhắm tới, bởi những điều đó chỉ là những khía cạnh, chưa phải là toàn bộ bản chất của đời sống Kitô.

Khi đề cập đến chủ đích LT, Thánh I nhã xác định là: LT nhắm tới việc «*loại bỏ những quyền luyến lệch lạc, và sau đó tìm kiếm ý Chúa hầu sắp đặt cuộc đời làm sao để có thể mưu ích cho linh hồn mình*». Không phải loại bỏ vài quyền luyến lệch lạc nào đó gây ra trục trặc cho đời sống nội tâm là đủ. Không phải chỉ xếp đặt, sửa đổi hay vá vúi lại một vài khía cạnh nào đó trong cuộc sống đạo để cho lương tâm yên ổn là xong; cũng không phải chỉ có làm đẹp lòng Chúa trong một vài chi tiết rời rạc là được; nhưng là dốc toàn lực để cộng tác với sức mạnh Chúa ban, ngõ hầu canh tân toàn diện con người và toàn bộ cuộc sống của mình theo khuôn mẫu như kế

hoạch TC an bài cho đời mình, tức là đúng theo ơn gọi của mình.

Tính cách toàn diện và triệt để của tiêu đích mà LT nhắm tới, đã được tác giả LT nêu rõ qua những lời khuyên sau đây dành cho người làm LT:

- Nên dâng trọn ý muốn và tự do của mình cho Đấng Tạo Hoá và là Chúa mình để Ngài tùy nghi sử dụng chính mình cũng như mọi sự mình có theo Thánh Ý Ngài.
- Nên suy xét về cách thức phải tự chính đến nhằm đạt tới mức toàn thiện trong bất cứ bậc hay lối sống nào TC, Chúa chúng ta, sẽ cho chúng ta lựa chọn.

Trong đền thờ của Chúa, Samuen thưa «*Lạy Ngài, xin hãy nói, tôi tớ Ngài đang lắng tai nghe*». Trên đường Đama, Thánh Phao lô thưa với Chúa «*Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì*». Trong LT trong tâm tình hiến dâng trọn vẹn, người cảm phòng cũng thưa lên với Chúa «*Lạy Chúa xin hãy lấy tất cả tự do, trí khôn và ý chí của con, tất cả những gì con có và làm chủ ... Xin Chúa sử dụng hoàn toàn theo tôn ý*».

Người làm LT muốn tín thác trọn vẹn con người và cuộc sống của

mình vào trong vòng tay an bài đầy yêu thương của Chúa, để được tình yêu và ân sủng của Ngài hỗ trợ mà hành động cho đúng theo cách thức và đường lối «*sử dụng*» của chính Ngài. Và người thực hành LT hân hoan thâm tín rằng «*thế là đủ*»

Chiêm ngắm toàn bộ Lịch Sử Cứu Độ kéo theo cố gắng nhìn toàn bộ lịch sử đời mình thế nào, thì nỗ lực uốn nắn chính mình và cuộc sống của mình một cách toàn diện và triệt để, theo mẫu mực kế hoạch của TC ững kéo theo phương thức giải quyết các vấn đề nơi chính mình và trong cuộc sống của mình một cách toàn bộ và tận gốc rễ như vậy. Đó là thành quả độc đáo của LT, và có thể coi như là hệ luận xuất phát từ bốn nét đặc thù:

1- LT giúp sống trọn trở lại toàn bộ Lịch Sử Cứu Độ.

2- LT giúp nhận định cho ra và thực thi cho trọn ý Chúa.

3- Kết hiệp với Chúa Kitô khổ đau có sức tôi luyện cho ý chí nên kiên cường, bền đỗ trong quyết tâm thực thi thánh ý Chúa.

4- Thông dự vào niềm vui Phục Sinh.

-oOo-

THÔNG BÁO GIỚI THIỆU ỨNG VIÊN K3N

TIÊU CHUẨN CHỌN ỨNG VIÊN

Ứng viên phải là người Công Giáo trưởng thành, biết suy nghĩ chín chắn trước khi quyết định. Tuổi từ 22 trở lên, không hạn định tuổi cao, miễn là những vị cao niên có đủ sức khỏe, minh mẫn, tự túc được về việc di chuyển để đáp ứng được nhu cầu sinh hoạt của PT.

- Ứng viên sau khi đi dự khóa Cursillo phải có triển vọng làm dậy men Phúc Âm môi trường gia đình, lối xóm, và nơi làm việc của họ qua phương pháp của Phong Trào.
- Có triển vọng ảnh hưởng đến môi trường, biết thao thức và quan tâm đến những vấn đề xã hội.
- Có khả năng lĩnh hội sứ điệp của Chúa Kitô trong khóa học, và tiếp tục học hỏi trong ngày thứ tư.
- Không bị trở ngại về tâm lý, rối loạn tinh thần, và đời sống luân lý, không sống chung như vợ chồng khi không có Bí Tích Hôn Phối.
- Không bị ngăn trở lãnh nhận các phép Bí Tích.
- Có thể tham dự thường xuyên các sinh hoạt Hội Nhóm Thân Hữu và Ultreya của Phong Trào.

TRÁCH NHIỆM CỦA NGƯỜI BẢO TRỢ

1. Cầu nguyện với Thầy Chí Thánh về người mình sẽ bảo trợ.
2. Biết tường tận về người mình sẽ bảo trợ đi dự khóa. Kết thân và cầu nguyện, làm palanca cho ứng viên.
3. Người bảo trợ phải là một Cursillista sinh hoạt đều đặn với Phong Trào (Hội Nhóm Thân Hữu và tham dự Ultreya).

4. Người bảo trợ phải hiểu biết rõ ràng về mục đích của Phong Trào Cursillo để giải thích cho ứng viên.
5. Sống chứng nhân Kitô hữu, làm gương sáng để ứng viên tin tưởng vào Thiên Chúa.
6. Đưa ứng viên đến dự buổi hướng dẫn vào tháng 6/2012 (sẽ có thông báo chính thức sau) và đưa ứng viên đến Tu hội Bác Ái Cao Thái vào ngày khai khóa, lễ kết khóa và buổi Ultreya chào mừng tân Cursillista.
7. Người bảo trợ có trách nhiệm giúp người mình bảo trợ tham gia vào sinh hoạt Hội Nhóm Thân Hữu.
8. Tiếp tục đồng hành và nâng đỡ người mình bảo trợ để họ có thể thường xuyên tham gia các sinh hoạt của Phong Trào (nhất là Hội Nhóm Thân Hữu và Ultreya).
9. Nếu vì lý do nào ứng viên không thể dự khóa này như đã đăng ký, người bảo trợ phải thông báo ngay cho Khối Tiền hoặc sắp xếp cho ứng viên dự khóa khác trong tương lai.

Để tiện việc liên lạc, giải đáp các thắc mắc nhanh chóng các anh chị có thể liên lạc với:

Anh Trần Đức Hoàng 0903253938 (phụ trách nhóm: Teresa Calcutta & Giêsu Hải Đồng)

Anh Quang Trung 0903908262 (phụ trách nhóm: Don Bosco ,Giuse)

Chị Bích Phượng 0908048498 (nhóm : Ra Khơi & Martin De Pores)

Chị Trần Thị Hương 0918907343 (nhóm : Gioan Tông Đồ & Micae)

Chị Kim Phượng 0903335758 (nhóm : ĐaMinh Ba Chuông & Teresa HĐGS)

Chị Nguyễn thị Liên 01657772327 (nhóm: Phanxico Assisi & Faustina)

Chị Thúy Lan 0982424862 (nhóm: phanxico Assisi, Maria HXLT)

Anh Vũ Đức Thịnh 0908008324

Khối Tiền Cursillo TGP SG kính báo.

GIỚI THIỆU SƠ LƯỢC VỀ PHONG TRÀO CURSILLO

Là một phong trào của Giáo hội, được hình thành vào thập niên 1940 tại Majorca, Tây Ban Nha. Vào thời kỳ đó, những vị sáng lập phong trào đã nhận thấy rằng một thế giới trần gian quay lưng đối nghịch với Chúa Kitô và Giáo hội. Các vị ấy đã xác tín sâu xa rằng cuộc sống dần dần hết có tính cách Kitô-giáo, sở dĩ có tình trạng này là vì ảnh hưởng của Kitô-giáo trên cuộc sống hầu như đã không còn nữa, ngay cả trong các giới được mệnh danh là Kitô-hữu. Tình trạng nói trên vẫn xảy ra trong xã hội ngày nay, có thể mỗi người chúng ta cũng linh cảm rồi đây những thế hệ con cháu mai sau sẽ rơi vào tình trạng như vậy. Đó là thách đố chung của những người công giáo.

Để đương đầu với thách đố này. Phong trào Cursillo đã tổ chức những khóa tĩnh huấn 3 ngày, dành cho những người trưởng thành, có một đời sống đạo và có kinh nghiệm về cuộc sống, để những người này tìm ra giải đáp cho thách đố nói trên, trong hoàn cảnh môi trường của họ.

Những khóa học này mang lại kết quả rất khả quan và hết sức hấp dẫn, nên Phong trào đã nhanh chóng phát triển toàn thế giới. Ngày nay có hơn 8 triệu người đã tham dự Cursillo.

Riêng VN đến năm nay là đúng 44 năm PT Cursillo đã được du nhập vào nước ta nhưng đã ngưng hoạt động trong nước từ năm 1975. Nay PT hoạt động lại, riêng từ năm 2009 cho tới nay PT của TGP Sài Gòn đã có 4 khóa hội học được tổ chức, đào tạo 195 thành viên, còn được gọi là Cursillista.

Phong Trào Cursillo TGP Sài Gòn được Đức Hồng Y GB. Phạm Minh Mẫn, Tổng Giám Mục Giáo phận bổ nhiệm cha Linh hướng là LM cursillista Phaolo Nguyễn Quốc Hưng, (dự khóa Cursillo #435 tháng 5 năm 2005, tại Marywood, Gp. Orange, CA).

Nhiều người lầm tưởng đi dự một Khóa Cursillo sẽ bị gò bó trong một đoàn thể. Xin thưa: Cursillo chỉ là một phong trào, một nếp sống, không phải là một đoàn thể, nên các sinh hoạt đều tự nguyện và linh động. Do đó, những người đang sinh hoạt trong các hội đoàn, đoàn thể, các giáo lý viên sau khi dự Khóa, sẽ trở về sinh hoạt lại trong môi trường của mình một cách hữu hiệu hơn.

Phong Trào Cursillo là gì? Là phong trào của Giáo hội mà cố Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II kính yêu tuyên bố là «*do Thiên Chúa linh ứng hầu mang Tin Mừng đến cho thời đại chúng ta*» vào dịp Đại hội Phong trào Cursillo quốc tế tại Roma năm 2000.

Đi khóa hội học Cursillo để làm gì? Thưa để thao luyện Học đạo, Sùng đạo và Hành đạo, giúp ta sống những điều căn bản của người Kitô hữu: Là biết yêu Thiên Chúa, yêu tha nhân.

Tham gia Phong Trào Cursillo để làm gì? Để một tay nắm Chúa một tay nắm lấy anh em hầu thánh hóa bản thân và Phúc Âm hóa môi trường tôi đang sống.

- **Tôi đang tích cực trong một công đoàn, có phải là một trở ngại cho công việc tông đồ tôi đang làm không?** Thưa không, trái lại, tôi sẽ là “Men nồng hơn” và là “Muối mặn hơn” trong cộng đoàn bằng lối sống mới để làm chứng nhân cho Tin Mừng.

-oOo-

THÔNG BÁO TĨNH TÂM

Khối Hậu kính mời các anh chị em cursilista Sài Gòn dự tĩnh tâm chủ đề PHỤC VỤ:

“Nếu Thầy là Chúa, là Thầy, mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau” (Ga 13,14)

- Thời gian: từ 8:00 đến 17:00 thứ bảy 17/3/2012
- Địa điểm: Nhà Tĩnh Tâm Dòng Phanxicô Thủ Đức số 42 Đình Phong Phú, P. Tăng Nhơn Phú B – Q.9
- Đăng ký: Xin Nhóm Trưởng đăng ký danh sách tham dự và đóng tiền (50.000đ/ người) theo Nhóm thân hữu, cho anh GB Nguyễn Văn Thủy theo số phone 0948001600.
- Hạn chót đăng ký: 10/3/2012.

Ngày tĩnh tâm này nhằm giúp tất cả mọi người nhìn lại đời sống ngày thứ tư của mình qua hội nhóm và ultreya, đặc biệt để các anh chị trưởng cũng cố Nhóm của mình thật vững, hầu chuẩn bị đón tân Cursillista vào tháng 8/2012.

Mùa Chay cũng là mùa trở về với Chúa và với anh em. Kính mong quý anh chị sắp xếp thời gian, dành một ngày tham dự thật đồng vui & hiệu quả trong Chúa Thánh Thần.

Kính báo.

TM Ban tổ chức. Maria Trần thị Nhan – Khối Hậu

MỘT CHUYẾN TIỀN TRẠM

Happy

Để chuẩn bị cho các Trường nhóm và nhóm trợ tá được đón nhận những ơn ích cần thiết cho các công việc của các K3N sắp tới, chị Nhan trưởng Khối Hậu đã quyết định tổ chức ngày Tĩnh Tâm vào trung tu ấn tháng 3 cho mọi người tại nhà Tĩnh tâm Dòng Phanxico Thủ Đức. Mở đầu là chuyến đi thực tế các cơ ngơi của Giáo hội dành phục vụ cho nhu cầu này.

Một buổi sáng mát mẻ hấp dẫn cho những giấc ngủ cuối đông, anh Martino, Trưởng Khối Truyền thông, đã nai nịt gọn gàng chờ anh em tới để cùng lên đường; chợt cơn mưa không mời mà tới, như thử chí những người đang hẹn nhau làm công tác phục vụ! Mặc trời mưa, anh em trao nhau những nụ cười động viên kiên vững... nắng đã có ô, mưa đã có áo... Lên đường thôi! Tới điểm chót tập trung trước nhà chị Hương, anh em có sáng kiến, để biến cơn mưa thành thi vị, chỉ bằng mời nhau cùng nhâm nhi ly cà phê buổi sáng

mưa xuân này. Thật không còn gì hấp dẫn và thú vị bằng!

9h00 đến cổng Tu viện đã có anh Đoàn chờ đón. Tất cả kéo nhau vào gặp cha quản lý. Vì đã biết trước nên Vị quản lý rất niềm nở đón đoàn, dẫn đi xem các phòng nghỉ, nhà ăn, phòng hội, nguyện đường, khu sinh hoạt chung, vườn "Tao ngộ"... Quả là một trung tâm lý tưởng cho các sinh hoạt đạo đức của các hội đoàn! Có anh phát biểu: "Thấy sự ngăn nắp yên tĩnh, sạch sẽ và thánh thiện ở đây khiến em muốn đi tu quá!". Thật tình phải nỗ lực phục các thiết kế, lao động và chi phí cho cụm công trình đáng quý này vô cùng! Cảm ơn người đã có công phát hiện ra nơi tuyệt vời này!

Hy vọng cảnh quan và không gian nơi đây hòa quyện với chương trình cầu nguyện sẽ đem đến cho anh chị em tham dự tràn đầy Ân sủng Chúa để sẵn sàng dâng thân chu toàn trách vụ Thầy Chí Thánh trao phó trong năm Nhâm Thìn này.

Ultreya Sài Gòn Tân Niên

Nhâm Thìn

Lê Văn Tân

Ultreya tân niên của PT Sài Gòn diễn ra tại nhà thờ Tân Định vào chiều tối thứ Bảy 18/2/2012 theo chủ đề “Yêu Thương”, có khoảng 50 Cursillista tham dự.

Chương trình gồm có: Viếng Thánh Thể, Hội Nhóm, Chia sẻ chứng nhân, Thông báo và Tiếp xúc cá nhân

- Sau 30 phút Viếng Thánh Thể, mọi người lên hội trường chia sẻ Hội nhóm, 10 nhóm, mỗi nhóm 4 đến 5 người.
- **Chia sẻ chứng nhân:**

Chị Bích Phượng, nhóm Ra Khỏi nói về Yêu và được Yêu trong gia đình: Tạ ơn Chúa sau 20 năm bước vào đời sống gia đình, dù bị thử thách nhưng tình yêu về sau càng mặn nồng hơn trước. Tạ ơn Chúa vì người bạn đời dễ thương cũng là người bạn hữu thân thiết...

Anh Lê Minh, nhóm Phanxicô, vừa du xuân ở Mỹ: thăm con gái đang du học và người anh đang đau nặng, nhân tiện ghé thăm các trợ tá của phong trào SG, anh vui mừng kể lại cảm nhận được tiếp đón ân cần bởi cha linh hướng Phêrô Nghiêm, anh Vinh & nhiều cursillista khác; tại Michigan sau 6 giờ bay từ Cali, sau đó quay

lại và được tiếp đón nồng hậu bởi các anh ở San Jose, tuy chỉ báo trước có 1 tiếng... Quà mang về là 1 tay quẩy tài liệu phong trào, tạ ơn Chúa vì c huyền đi thật thú vị và đầy tình Cursillista.

Cha Gioan B. Lê Quốc Kiệt ở nhà thờ Gia Định chia sẻ:

Nói về yêu thương thì dễ nhưng thực hành là cả 1 vấn đề khó khăn.

Lời Chúa nói về yêu thương mọi người đều biết, áp dụng Lời đó vào cuộc sống thì mỗi người mỗi khác. Như chị Bích Phượng chia sẻ, bỏ tiền ra giúp người nghèo là

tốt, nhưng đem tiền đó đến tận những nơi khó khăn hiểm trở để giúp đỡ còn quý hơn nữa, khi tận mắt thấy họ ăn ở khổ sở như thế nào...

Các em thiếu nhi Thánh Thể GX Gia Định không giàu có gì, nhưng các em cũng được cha mẹ cho tiền để ăn sáng, để tiêu vặt. Phải tập cho các em biết quan tâm đến người nghèo bằng hành động cụ thể nào đó chứ không thể nói chung chung.

Khởi đầu là mượn tiền mua mấy trăm con heo đất về cho các em nuôi: “Đây là heo chính cha mua về cho các con nuôi, các con nhớ cho nó ăn no để nó mau lớn!”.

Tưởng các em làm mất, làm vỡ heo không ngờ năm đầu thu được trên 30 triệu, năm sau trên 50 triệu...

Có tiền rồi dẫn các em tới những trại dưỡng lão, trại mồ côi, trại nuôi người bệnh để các em thấy đồng tiền dành dụm của mình sinh ích lợi như thế nào.

Một lần, đến 1 trại có nhiều mùi nồng nặc rất khó ngửi thế mà hơn nửa số các em vẫn bước vào tận bên trong để thăm hỏi người bệnh.

- **Phản thông báo:**

1. Tĩnh tâm mùa chay của Cursilista SG: trọn 1 ngày 17/3/2012 tại

nhà Tĩnh Tâm dòng Phanxicô Thủ Đức (số 42 đường Đinh Phong Phú - P.Tăng Nhơn Phú B- Thủ Đức), Đóng 50 000đ/người cho nhóm trường hoặc anh G.B Thủy trước ngày 10/3/2012.

2. Giới thiệu ứng viên liên hệ chị Thủy Lan/ khối Tiền để nhận mẫu phiếu bảo trợ ứng viên. Nộp phiếu bảo trợ trước ngày 15/3/2012. (ĐT 0982424862, pham.thuylan@yahoo.com)

3. Xin Palanca cầu nguyện cho các khóa sinh sắp tới.

4. Sinh hoạt nhóm trợ tá: tối thứ Hai 20/2/2012 chủ đề “Tĩnh Bạ”, từ thứ hai 27/2/12 sẽ thao duyệt các Rollo...

- Tiếp xúc cá nhân: Bánh trái được bày ra trên 1 hàng bàn dài, thân hữu gặp gỡ tuy đơn sơ nhưng không khí ấm áp & nhiệt thành.

- Cuối cùng anh Thịnh mời gọi anh chị em cố gắng nhắc bảo nhau duy trì sinh hoạt Hội nhóm thân hữu và Ultreya.

Chia sẻ chứng nhân Ultreya tháng 02/2012

Maria Đoàn Thị Bích Phượng

Chủ đề YÊU THƯƠNG của Ultreya kỳ này thật phù hợp và có ý nghĩa khi chúng ta vừa chào đón ngày Valentine 14/02.

Tôi xin phép được chia sẻ với Anh Chị Em cảm nghiệm của chính mình về yêu và được yêu.

Hơn nửa đời người với bao thăng trầm trong bốn ba đời thường và trong tình cảm riêng tư, tôi đã cảm nghiệm được tình yêu thương của Thầy qua người bạn đời và qua Anh Chị Em.

Vì yêu người đời mà tôi đến với Chúa và nhờ Chúa mà tôi vẫn yêu người, yêu đời.

Tôi đến với Chúa khi 32 tuổi. Những sóng gió trong gia đình như tình yêu và sự tin tưởng vợ chồng

Chính khoá Ba Ngày đã cho tôi cảm nghiệm được từ trước đến nay Chúa vẫn luôn bên tôi, không phải chỉ ngự trong nhà thờ trên cung Thánh, mà mỗi bước đường trong cuộc sống của mỗi người trong gia đình tôi đều có Chúa đồng hành với sự che chở, dẫn dắt đầy yêu thương. Chúa ban cho chúng tôi một nhiệm vụ mà nhiệm vụ là cầu nguyện và một tấm khiên hữu hiệu là yêu thương.

Không yêu thương, sao Chúa ban cho tôi người bạn đời hết lòng với gia đình, chấp nhận những tính nết khó chịu, nóng nảy bất thường và

mà sóng yên biển lặng. Khi đó Chúa vẫn ngự trong nhà thờ trên cung Thánh.

Nhưng khi đường đời không còn bằng phẳng, làm ăn khó khăn, nhiều vấn đề nảy sinh tưởng chừng chúng tôi phải gục ngã, mất phương hướng. Tình yêu của chúng tôi được thử thách một cách dữ dội.

Ngay lúc đó Chúa giang tay đón chúng tôi, qua người bảo trợ. Chính sự quan tâm chăm sóc của Anh mà chúng tôi có được sự gắn bó với phong trào, có được Anh Chị Em ngày hôm nay.

Đã 20 năm trôi qua chúng tôi vẫn yêu thương nhau và tình nghĩa càng sâu nặng do đã chia sẻ nhiều bất ổn trong cuộc sống nên hiểu nhau nhiều hơn. Anh không hút thuốc vì sợ ảnh hưởng sức khoẻ của vợ con, không rượu chè vì không muốn vợ con phải lo lắng cho an toàn và sức khoẻ của chính mình (chưa bao giờ về quá trễ trừ khi vì phải sửa máy móc, nhưng ít khi lắm), không đam mê thứ gì ngoài làm việc (cho đến giờ này). Khi cuộc sống khó khăn, lúc tôi ngã lòng anh luôn xiết chặt tay tôi mà nói “Không sao đâu em, mình sẽ vượt qua.”

Không yêu thương, sao Chúa đưa đến cho tôi Anh Chị Em, nhất là nhóm thân hữu của tôi. Chúng tôi gặp nhau, chia sẻ, giúp đỡ nhau như tìm việc làm, tháo gỡ những khó khăn trong công việc. Trong môi trường khắc nghiệt của kinh doanh, nếu không có tình yêu thương làm nền tảng thì làm sao chúng tôi tin tưởng để bày tỏ và dẫn dắt nhau; không có tình yêu thương thì làm sao chúng tôi có những giờ phút thoải mái chia sẻ và ra về vui vẻ. Và có khi chỉ là nói vài câu thăm hỏi qua điện thoại cũng làm vui cả ngày.

Tình yêu thương của Anh Chị Em trong phong trào chúng ta dành cho nhau, đã cho tôi niềm vui để bước qua những khó khăn, những thử thách mà tha thứ và chấp nhận những bất toàn của người khác trong công việc hằng ngày. Thí dụ: cùng với bạn thân hữu trong một dịp đi làm từ thiện, phát quà Giáng sinh, (tôi, một phụ nữ hơn 50, khi ở nhà mỗi lần cúi xuống nhặt món đồ gì dưới đất lại phải nhờ ai đó), hôm ấy trong buổi sinh hoạt, tôi phải chế ngự bản thân, để nghe theo sự điều động của một cô bé 16 có tố chất rất ư lãnh đạo, tôi phải vừa chạy vừa cúi nhặt bóng trong trời chướng rỏ hơn 1 tiếng đồng hồ, trời vùng cao lạnh mà mồ hôi ướt áo; cuối cùng cũng xong và vui vẻ, mãi sau này cô bé mới biết ra và xin lỗi

với tấm hình chụp chung trước gian hàng bóng rổ.

Và Chúa cũng đưa đến cho chúng tôi những niềm hạnh phúc vô bờ trong những dịp để chia sẻ cho tha nhân khi tham gia những chuyến phát quà, khám bệnh phát thuốc cho thiếu nhi và bệnh nhân phong ở Kontum – Ban mê thuật; cho đồng bào nghèo ở Hồng Ngự Đồng tháp và gần đây nhất là phát quà cho bệnh nhân Bệnh viện Ung bướu chiều 27 Tết vừa qua. Những ánh mắt của các trẻ em, người nghèo, người bệnh, cho tôi những cảm xúc khó quên, và nhận ra những đau khổ, nhọc nhằn của mình không là gì. Quan trọng là tôi đã tìm lại được một hình ảnh mà tôi đã yêu anh ấy (ông xã tôi), là biết chia sẻ cho tha nhân với yêu thương không điều kiện.

Cảm tạ Chúa đã cho con người bạn đời con yêu và yêu con, đã cho con những người bạn thân hữu. Chúng con luôn yêu thương nhau và cùng nhau đem yêu thương đến cho mọi người trong cuộc đời nhiều sóng gió và đắng cay này.

Cảm tạ Chúa vì đã cho con cuộc sống này. Dù còn nhiều gian nan vất vả ở phía trước, dù chưa hết những thử thách đau thương, con luôn vững tin là con vẫn bước đi trong hân hoan vì Chúa luôn yêu thương con và đồng hành với con. Amen.

Chia sẻ chứng nhân Ultreya tháng 12/2011

GIUSE PHẠM XUÂN CHIẾN

Chủ đề “Can trường Rao giảng Tin Mừng”:

“Đây chính là Thiên Chúa cứu độ tôi, tôi tin tưởng và không còn sợ hãi, bởi vì Đức Chúa là sức mạnh tôi, là Đấng tôi ca ngợi, chính Người cứu độ tôi.” (Is 12:2)

Trong khung cảnh bài chia sẻ này, tôi muốn thưa chuyện với ACE về một vài trải nghiệm thực tế của mình. Do tính cách đặc thù của công việc, tôi đi gần khắp các tỉnh thành. Trong những chuyến công tác này, tôi làm việc với nhiều đồng viên về những chuyên đề âm nhạc cho ngành giáo dục, chuyên đề về âm thanh cho ngành Văn hoá... từ đó tôi cũng có dịp sống Tin Mừng giữa những người không tin Chúa, hay chống đối Chúa. Tôi nhận thấy:

Tin Mừng không chỉ để học hỏi, để hiểu biết, để nói... nhưng quan trọng nhất là để Sống. Vì thế Rao giảng Tin Mừng phải chính là Sống Tin Mừng. Tin Mừng không phải là những khẩu hiệu, để ta hô hoán, phô trương, cũng chẳng là những câu thần chú huyền bí... Tin Mừng chính là một lối sống theo thánh ý Chúa một cách nhẹ nhàng và thanh thản. Và khi sống được như thế, chắc chắn hiệu quả sẽ đến:

Dẫn chứng 1:

Ngày đó, ở nhiều nơi, sau những bài phát biểu khai giảng hoặc sau giờ lớp... Khi bước xuống tôi thường bắt gặp những ánh mắt e dè, rụt rè, và cả những cử chỉ muốn làm quen của các giáo viên, học viên xa lạ. Cuối cùng điều họ muốn hỏi chính là: “Thầy có đạo phải không? Và Thầy là dân tu xuất phải không?” Tôi nhẹ nhàng gật đầu... Và thế là một niềm vui đã rạng ngời trên khuôn mặt họ, một sự thân quen xen lẫn sự hãnh diện của họ... Qua những câu chuyện tiếp theo, tôi cũng khuyên họ hãy vững tin và sống Tin Mừng một cách âm thầm, trọn vẹn và vững mạnh, dù các bạn đang ở rất xa nhà thờ, nhưng Chúa luôn ở bên bạn.

Dẫn chứng 2:

Cảm động nhất là người đồng hành với tôi. Anh là một đảng viên nòng cốt, một chuyên viên của Vụ. Những ngày đầu, Anh dè dặt tiếp chuyện tôi và cùng chia nhau làm các công tác chuyên môn... Sau khoảng hai tuần, trên một chuyến xe từ Lào Cai về Nghệ An, Anh đã tâm sự: Tôi là một người Công giáo, cha mẹ tôi vẫn còn sống và giữ đạo rất tốt ở quê nhà. Khi còn trẻ, tôi đã giấu không cho ai biết mình là người công giáo để được vào Đảng, để được thăng chức và cho đến nay tôi đã 60 tuổi (sắp về hưu rồi)... Tôi vẫn có một bàn thờ Chúa nhỏ được giấu kín trong phòng riêng của tôi... Có lẽ sau khi về hưu Tôi sẽ tiếp tục sống đức tin của mình... Một Lời tâm sự thầm thì vì sợ gió mang đi xa, sợ người chung quanh nghe được...

Tôi thật sự sung sướng, một niềm vui không thể tả xiết được vì Giáo hội ở khắp mọi nơi và len lỏi trong từng tâm hồn mỗi người... dù bên ngoài họ có thể rất xa lạ, rất ngại ngùng...

Trong khi tôi tạm hài lòng với nền tảng căn bản về giáo lý đức tin mình đã được hấp thụ và với công việc hằng ngày của mình. Bên cạnh đó, Chúa ban cho gia đình tôi thật hạnh phúc với 3 người con trai ngoan ngoãn, chăm học... thì thánh giá đổ ập đến, khi vào ngày 20-8-2011, người con trai thứ 3 của tôi đột tử khi cháu mới được 15.

Một cơn bão táp về đức tin, về lòng phẫn thán vào Chúa đổ ập xuống gia đình và đặc biệt là chính tôi.

Từ biến cố này, tôi cũng nhận ra vài điều:

Sống Tin Mừng là sống theo ý Chúa, chứ không phải chọn lựa ý Chúa để sống... Tin Mừng luôn đòi hỏi tôi sống hơn những điều tôi tưởng đó là Tin Mừng. Ví dụ trước đây tôi đọc Lời Chúa: Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình và thập giá mỗi ngày theo Ta. Tôi chỉ nghĩ cụm từ: "Từ bỏ mình" tựa như ta bỏ một tật xấu, ta bỏ một ý riêng, ta hy sinh một vài thú vui... Nhưng Tin Mừng yêu cầu tôi phải từ bỏ nhiều hơn thế nữa, sâu thẳm hơn, đó là từ bỏ đứa con thân yêu của mình... Ôi thôi sao đau đớn thế? sao lại cay nghiệt thế? Thế thì Ý Chúa muốn tôi làm gì, sống như thế nào qua biến cố đau thương này? Tôi đã suy gẫm và cầu nguyện nhiều hơn để từ từ có thể "Ngộ ra Ý Chúa".

Tôi cũng nhận ra được giá trị của sự Hiệp thông trong thánh lễ. Trong thánh lễ, tôi có thể “hiệp thông” với Chúa Giêsu và với người con thân yêu của mình. Hằng ngày, tôi thu xếp để có thể dự thánh lễ hoặc trong mọi công việc tôi cố gắng thánh hoá để cùng cầu nguyện với cháu... và điều Chúa làm cũng đã tới:

Dẫn chứng 3:

Ngày cháu mất, bên cạnh linh cữu cháu luôn túc trực một thầy giáo dạy toán.

Thầy mới dạy được khoảng 3 tháng hè, nhưng rất quý mến cháu vì cháu vừa học giỏi, rất ngoan, chăm học, lại chịu khó tìm tòi...

Thầy không phải là tín hữu Thiên Chúa Giáo, hoàn toàn xa lạ với mọi nghi thức, thánh lễ, giờ kinh bên công giáo; nhưng thầy vẫn dự đầy đủ và xem đó như một lời cầu siêu thoát cho linh hồn học trò mình.

Sau khi chôn cất cháu xong, trong các giờ kinh tối tiếp, thầy đến đốt nén nhang và đọc kinh với gia đình. Thỉnh thoảng thầy dự thánh lễ ngày Chúa nhật, thầy có chia sẻ: “Qua những ngày đau thương, con thấy cô chú và các em sống trong bầu không khí yêu thương, đùm bọc lẫn nhau. Dù gia đình cô chú nghèo, nhưng thật hạnh phúc, giữa sự đau khổ cùng cực, vẫn luôn biết nâng đỡ ủi an nhau. Gia đình con không được ợc như vậy và mãi mãi không được như vậy... Con xin được cô chú xem con như một người con, là anh của hai em đây...”

Qua những lần nói chuyện tiếp theo, tôi luôn là người an ủi thầy, giải thích về sự sống và sự chết theo Tin Mừng Chúa Kitô...

Tôi luôn lấy hình ảnh Đức Mẹ đứng dưới chân thánh giá Chúa để động viên chính mình và gia đình sống thuận theo Ý Ngài.

Thánh giá như vậy đã hết chưa? Sau cái chết của con thơ, tôi luôn tự hỏi: Ngài đã ngừng chưa hay còn tiếp tục? Tôi không thể nào lường trước được các thánh giá sắp tới? Tôi phải chuẩn bị sao đây?

Từ đó tôi cũng nghiệm ra một điều:

- Quá khứ đã qua không nên quá ưu sầu về nó.
- Tương lai là của Chúa, tôi có lo lắng, chống đỡ cũng không thể biết được.
- Vậy chỉ còn hiện tại, tôi phải tập trung hơn nữa, phải thay đổi nhiều hơn, tôi phải sống yêu thương hơn... phải hoàn toàn Tín Thác để chuẩn bị cho “Giờ Ngài đến” trong hân hoan...

Với mỗi công việc tôi đều thầm nguyện cầu và xem đây có thể là một hành động sau cùng của tôi, hay là một cử chỉ của tôi dành cho ai đó lần cuối gặp tôi...

-oOo-

Bài chia sẻ chứng nhân Ultreya 15-10-2011

Mẹ Maria, mẫu gương tình bạn của người Cursillista (Lc 1,39-45)

Nhóm Thân Hữu Don Bosco

Maria Nguyễn Kim Xuân

Nói đến Mẹ Maria, mọi người đều ngưỡng mộ vì Mẹ được Thiên Chúa tuyển chọn và có tấm lòng nhân ái sâu thẳm đối với tha nhân. Tin mừng theo thánh Luca đoạn (1,39-41) thuật lại câu chuyện diễn ra giữa Mẹ với sứ thần Gabriel. Mẹ tràn đầy ơn Chúa Thánh Thần và khi nghe tin người chị họ Elizabeth sắp sinh con Mẹ đã lên đường để thăm viếng và giúp đỡ.

Tuy cơ thể mệt mỏi vì bắt đầu cưu mang Đấng Cứu Thế, nhưng Mẹ vẫn vui vẻ đến với tình bạn bằng tấm lòng chân thành. Rồi sau đó, việc nhà của bà Elizabeth Mẹ xem như của mình. Tôi nghĩ về sự lựa chọn hành động của Mẹ thật tuyệt vời. Với Thiên Chúa, Mẹ nói lời “xin vâng” và với tình bạn, Mẹ sẵn sàng vượt mọi khó khăn để giúp

đỡ bạn. Mẹ tự nguyện phục vụ và phục vụ một cách vui vẻ.

Từ khi tôi được tham gia học hỏi phong trào Cursillo và trở thành một Cursillista thì tôi cảm nghiệm sâu xa rằng mình phải tận dụng mọi cơ hội để giúp đỡ mọi người xung quanh nhất là khi họ cần ta giúp đỡ. Trước khi làm công việc tiếp xúc với tha nhân, tôi đều nguyện cầu cùng Chúa Thánh Thần để người soi dẫn và xin Mẹ Maria cùng tôi đi thăm viếng họ.

Trong đoàn thể, tôi được giao những công việc chung, đôi khi vượt quá khả năng và sức khỏe, thí dụ như việc vận chuyển tài liệu học tập hàng tháng của đoàn thể với số lượng lớn (gần 4000 quyển) cho hội viên ở cả 3 miền đất nước. Tôi gửi bằng bưu điện, qua các trạm xe tư nhân, tuy vất vả

nhưng niềm vui thật khó tả khi hình dung nét mặt của họ rất vui khi nhận được. Tôi xác tín có Mẹ cùng đồng hành thì mọi sự sẽ gặp nhiều thuận lợi. Dù có khó khăn đến đâu, nếu có Mẹ thì chúng ta luôn được ơn trợ lực để vượt qua. Tôi cũng không thể quên ý π ở ng đợc đấo của ĐGH Gioan Phaolô 2. Ngài cho rằng Đức Mẹ không là pho tượng để tôn kính mà là một người hiện diện hoạt động. Mẹ không là mẫu gương đẹp của quá

Cùng Mẹ thăm viếng

Teresa Nguyễn Thị Ngọc Quý

Tháng 10 quen đợc gọi là tháng Mãn Côi. Chuỗi kinh Mãn Côi bao giờ cũng là một luồng gió mát thổi sức sống thiêng vào từng gia đnh, từng tâm hồn lớn nhỏ. Riêng đối với tôi, người Cursillista khi lần chuỗi mãn côi, tôi luôn cảm nhận có Mẹ Maria đồng hành với mình trong cuộc sống.

Cuộc sống Kitô hữu của tôi sẽ hạnh phúc biết bao khi tôi biết noi gương Mẹ Maria luôn quan tâm chăm sóc cho người khác qua những lần thăm viếng, như Mẹ đã làm trong tiệc cưới Cana và với người chị họ Elisabeth của mình.

khứ phải bắt chước mà Đức Mẹ đang cùng ta tiến bước.

Xin Mẹ giúp những người Cursillista chúng con thấm nhuần bài học yêu thương và phục vụ mà Mẹ đã thực hiện với bà Elisabeth. Noi gương Mẹ, chúng con xin âm thầm phục vụ những người mà chúng con đợc gặp gỡ, trong nhiều môi trường mà chúng con đang sống. Tất cả chỉ vì lòng yêu mến Chúa và anh chị em cùng chung một cha trên trời.

Với tâm tình đó, cùng với Mẹ, tôi và một chị bạn đến thăm một gia đnh trong khu phố nơi tôi ở. Căn nhà luôn đóng kín cửa và hầu như không còn ai quan tâm đến họ nữa. Chúng tôi rụt rè gõ cửa, một cánh cửa hé mở lộ một khuôn mặt hốc hác của một cụ già ngoài 80 tuổi. Cụ lộ vẻ ngạc nhiên khi thấy chúng tôi vào thăm gia đnh. Sau một phút chần chừ, cụ mở rộng cửa mời chúng tôi vào nhà. Một mùi hôi khó chịu làm chúng tôi phải nín thở vài giây để kịp định thần đọc một kinh kính mừng xin Mẹ giúp sức.

Thật là xót xa khi thấy trên giường bệnh một thanh niên ngoài 30 tuổi thân hình sừng phủ, khuôn mặt húp híp chỉ còn lộ đôi mắt ti hí nhìn chúng tôi như van xin, cầu cứu. Chúng tôi bắt đầu vội vàng bắt tay vào việc vệ sinh căn nhà, mở các cánh cửa cho thoáng khí. Một vài người hàng xóm chạy sang ngạc nhiên khi thấy chúng tôi đang lảng xăng chùi rửa.

Trò chuyện với người cha, ông cho biết con trai ông đã nhiễm HIV vào giai đoạn cuối. Người mẹ buồn rầu cũng đã qua đời. Người anh ở gần đó ngày ngày chỉ đem cơm đến nhưng không chăm sóc. Ông quá thương con, nhưng dù ở gần con, ông cũng không còn đủ sức khỏe để giúp con nữa.

Thương hoàn cảnh quá đơn chiếc, chị em chúng tôi ngày ngày chia nhau đến thăm viếng và chăm sóc. Đồng thời xin phép người cha cho chúng tôi cùng cầu nguyện với người con. Kính Kính Mừng đã được chúng tôi lập đi lập lại một

cách chậm rãi từng ngày một cùng với những điều cần thiết để anh có thể chịu phép rửa tội và các bí tích trong giờ sau hết.

Đám tang được tổ chức đơn sơ mà ấm cúng bởi những người mà anh chưa hề quen biết. Từ nay, căn nhà đã được mở rộng cửa để mọi người có thể nhìn thấy Thiên Chúa đang hiện diện trên bàn thờ. Một niềm vui lớn nảy nở trong tâm hồn chị em chúng tôi khi chúng tôi nhận được ánh mắt biết ơn của gia đình người quá cố. Sau đám tang, người cha cũng xin được biết Chúa như đứa con trai của ông đã được Chúa đón nhận.

Trên đây là một trong những việc chúng tôi đã làm nhờ Mẹ Maria. Lạy Mẹ, thật là hạnh phúc biết bao cho chúng con vì chúng con luôn có Mẹ đồng hành.

Nhân tháng Mân Côi Ngọc Quý xin gửi tặng quý anh chị bài thơ của Đức ông Lê Xuân Hoa tức nhà thơ Xuân Ly Băng:

SAO KHÔNG?

*Sao em không lần chuỗi?
Mỗi buổi sáng buổi chiều.
Khi sương mai nặng hạt,
Khi gió thổi dịu hiu.*

*Mẹ là rừng hoa thơm,
Đủ mọi mùi nhân đức,
Mẹ là ánh trăng tròn
Muôn ngàn đời dịu mát.*

*Sao em không lần chuỗi?
Mỗi đêm tối trở về.
Khi gió đêm xào xạc,
Lá rụng trên vĩa hè.*

*Sao em không lần chuỗi?
Tên kính Mẹ Chúa Trời,
Mẹ uy linh ngồi ngự,
Mẹ cao trọng tuyệt vời.*

*Sao em không lần chuỗi?
Tôn kính Chúa Ba Ngôi,
Sáng trưa và chiều tối,
Tình thương Chúa tuyệt vời.*

*Sao em không lần chuỗi?
Đêm khuya khoắt lạnh lùng,
Bóng đêm đang dọa nạt,
Khắp vũ trụ mênh mông.*

*Mẹ vô vàn thánh thiện,
Vượt quá trên muôn loài.
Sáng chiều em hãy đến,
Hát mừng Mẹ, em ơi!*

*Hãy lần chuỗi đi em,
Hãy sống lời Kinh Thánh,
Hãy lấy Mẹ làm duyên,
Lấy Chúa làm sức mạnh.*

CHIA SẺ CẢM NGHIỆM VỀ KHÓA 3 NGÀY

Térésa Liên

Vừa kết thúc khóa học Kinh thánh 100 tuần (Khoá 1) ở Trung Tâm Mục Vụ. Lửa Thánh thần còn nóng ấm trong tâm hồn, nên tôi vẫn còn khao khát tìm kiếm Chúa và đang tìm khóa học để hiểu thêm về Chúa nhiều hơn. Niềm khao khát đã được Chúa thấu biết và tác động lên anh L.M.Tâm, tôi đã được anh mời tham dự khóa Tĩnh Huấn ba ngày ở Thủ Đức vào tháng 7 năm 2009. Chỉ biết là mình sẽ ở lại đó trong 3 ngày, ngoài ra không biết một chút gì về buổi tĩnh huấn này. Ông Chúa, tôi không phân vân do dự nhận lời ngay, và cầu nguyện để xin Chúa sắp xếp định liệu cho mình trong những ngày xa nhà.

Tham gia Khóa 3 ngày với tâm tình ngỡ ngờ, náo nức, thích thú, khâm phục và nhất là xúc động, có những lúc không cầm được nước mắt.

Hơi bối rối vì phải làm quen với những từ ngữ lạ lùng và khó nhớ như Cursillo, Cursillista, Clausura, Decuria, Rollista, Ultreya... nhưng cảm nghiệm lớn nhất của tôi 3 ngày ở Thủ Đức là 3 ngày tôi được đón nhận: **TẤT CẢ LÀ HỒNG ÂN**, ngay từ phút đầu tiên khi vừa bước vào cổng.

Mỗi buổi chiều tôi đều cảm tạ Chúa về những khám phá, những ân sủng Chúa tuôn đổ trên anh chị em khóa sinh, trong đó có vợ chồng tôi.

Đặc biệt, chiều thứ ba chúng tôi được dự bữa tiệc Agapé để nhớ lại Tình Yêu Chúa Kitô trong bữa tiệc ly với các môn đệ trước khi Chịu chết và Phục Sinh. Câu Lời Chúa của riêng tôi: “Muối là của tốt, nếu muối mất mặn thì lấy gì làm mặn lại được?” (Lc 14,34); tôi đã cầu nguyện xin Chúa cho tôi được luôn mặn mãi trong tình yêu mến Chúa, và nhất là mặn mãi với Phong trào để cộng tác trong việc Phúc Âm hóa môi trường như một sự đáp trả Tình Yêu của Thầy Chí Thánh.

Rồi thì 3 ngày cũng qua nhanh, tất cả những chị em khóa sinh trở thành Tân Cursillista, với những

lời tuyên hứa trước Thầy Chí Thánh, và trước cha linh hướng Hoàng Xuân Nghiêm để sống Ngày Thứ Tư. Tôi rất tâm đắc và nguyện ghi nhớ trong lòng 2 câu phương châm được treo trong phòng học trong bức ảnh dưới đây: Sống theo lý tưởng, phó thác, bác ái Giã từ tự cao, tự mãn, giả hình.

Tôi tự nhủ nếu không thực hành theo phương châm này khó có thể sống Ngày Thứ Tư để thực hiện tôn chỉ của Phong trào: Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em để Phúc Âm hóa môi trường.

Lý tưởng là thế, nhưng khi trở về nhà để sống Ngày Thứ Tư thật không dễ, muốn Phúc Âm hóa môi trường cũng không phải dễ, bao nhiêu lỗi cuốn của đam mê, của những công việc không tên, của biếng lười, của ngại ngùng và của thất vọng làm chùn bước hăng hái của một Cursillista, suốt hơn nửa năm tôi trở nên lạt lẽo cả vị mặn

của muối hăng say ban đầu, cho dù tôi vẫn tham dự đều đặn những buổi họp mặt của Phong Trào.

May thay, cảm ơn Chúa Thánh Thần đã nhắc nhở trong đầu tôi câu: “Anh em đã lãnh nhận ân huệ của Thiên Chúa thì dùng để trở nên vô hiệu” (2 Cr 6,1).

Ý thức được điều đó tôi đã cố gắng bó với Phong trào và được giao nhiệm vụ trưởng nhóm Phanxico Assisi 2, tuy vẫn còn non yếu và chưa đóng góp gì được cho Phong trào ngoài những lời chia sẻ trong buổi họp Trường Lãn Đạo, Ultreya và Hội Nhóm.

Thời gian trôi qua, tôi vẫn chậm chạp bên cạnh bước tiến nhanh của những anh chị em Ban Phục Vụ, tôi thâm thán phục họ, và cảm thấy xấu hổ với sự chậm chạp của mình.

Chúa thương yêu tôi, và không chừa dịp nào để nhắc nhở tôi: vào một buổi họp Ultreya cuối năm 2011, cha Linh Hướng Phong Trào Cursillo Giáo Phận Saigon đã tặng cho mỗi anh chị em một câu Lời Chúa, lạ lùng thay câu tôi nhận được cũng giống như ngày ấn khóa 3 ngày tại Thủ Đức: “Anh em là muối cho đời, là ánh sáng cho trần gian. Ánh sáng của anh em

phải chiếu giải trước mặt thiên hạ”
(MT 5,14-16).

Cảm nhận được lời nhắc nhở yêu thương của Chúa dành sẵn cho tôi, tôi thấy cần phải tự thắng bản

thân nhiều hơn, không được phép lơ là nữa, vì vậy mà trong cuộc chiến đầu năm 2012 tôi đã chiến thắng, như bài chia sẻ dưới đây để làm chứng về sống Ngày Thứ Tư trong Niềm Vui Ngày Hội Nhóm.

-oOo-

NIỀM VUI CỦA NGÀY HỘI NHÓM.

Nhìn lịch thấy còn hai ngày nữa là đến là ngày thứ sáu cuối tháng (27-01) ngày họp định kỳ của nhóm Phanxico Assisi. Tôi vừa lười vừa lo: lười nên muốn bỏ qua buổi họp định kỳ, viện lý do "Mới mừng 5 tết mà "; lo nên trong lòng tôi vẫn trăn trở: nếu bỏ họp, liệu mình có làm tròn vai trò của một trưởng nhóm không? Phân vân rồi quyết định gọi anh Minh để hỏi ý kiến, tôi mong 1 lời khuyên thôi nghĩ đi, là mọi áy náy sẽ cho qua ngay; vì không liên lạc được với anh Minh, nên sau đó tôi gọi cho người em gái Kim Phượng.

Thật là đúng một Cursillista nhiệt thành, em nói: "Buổi họp đầu năm mà, đừng bỏ chị ơi, không có anh Minh cũng chẳng sao, mình cứ mời các anh chị em khác họp đi chị, ai đi được thì đi, có vài người vắng họp được mà."

Lạ lùng thay vừa nghe Kim Phượng nói xong, tự nhiên lòng tôi cháy lên ngọn lửa nhiệt thành được lan sang từ người em gái dễ thương này. Thế là tôi điện thoại gọi các anh chị trong cả nhóm, có tám người nhận lời, tôi yên tâm ở nhà chờ đến giờ...

Têrêsa Liên

Thế nhưng, Chúa lại thử thách rồi, sắp đến giờ hẹn, 3 người xin lỗi vì lý do bất khả kháng không đến được.

Cuối cùng, buổi họp đầu năm cũng được 5 người. Tạ ơn Chúa.

Trong buổi họp đầu năm, anh chị em gặp nhau rất vui vẻ thân thương, chia sẻ công việc hành đạo trong tháng qua, chia sẻ nỗi buồn có một áng mây đen vừa xuất hiện trong bầu trời đang xanh, cuối giờ mọi người cảm thấy tâm hồn nhẹ nhàng hơn nhờ trút ra khỏi lòng những ám ức, và nhận vào lòng những lời động viên an ủi nhau. Sau gần 2 giờ chia sẻ, trước khi chia tay anh chị em không quên cầu nguyện:

Xin Chúa xóa tan sự dữ, để trả lại sự bình an cho chúng con, những cursilista SG;

Xin Chúa Thánh Thần giúp cursilista chúng con chọn được những ứng viên khao khát tinh thần phong trào;

Và xin Chúa giúp tất cả chúng con siêng năng làm Palanca cho khóa 3 ngày vào tháng 7 tới đây, để mọi sự từ khởi sự đến lúc hoàn thành đều tốt đẹp nhờ bởi ơn Chúa.

Kèm theo đây là tám hình buổi họp của Nhóm có chị Đan Thanh, chị Kim Phượng, chị Thúy Lan, anh Kim Long, và Têrêsa Liên, không gian nơi họp là một góc trong Hoa Viên nhà thờ Chí Hòa được cha xứ cho phép. Trên bàn là kẹo, bánh, mứt, ô mai, hạt dưa... thưởng thức trong tinh thần mọi thứ bình thường trở nên ngon đáo để. Mong rằng khởi đầu và mãi mãi các nhóm khác ững c ó niềm vui như nhóm chúng tôi.

-oOo-

HƯƠNG XUÂN

Lê Minh

...thực hiện một ước mơ cháy bỏng trong lòng đã từ lâu lắm: qua Michigan thăm cha linh hướng HoàngXNghiêm, thăm anh Vinh, anh Thông, anh Pháp... những trợ tá thân yêu của phong trào Cursillo Việt Nam.

Chiều mừng hai Tết Nhâm Thìn, từ già gia đình v ới biết bao rượu bia, bánh mứt chưa kịp dùng đến tôi lặng lẽ rời Saigon, qua Mỹ thăm

con gái đang du học, và người anh ruột lâm bệnh lâu ngày, đồng thời thực hiện một ước mơ cháy bỏng trong lòng đã từ lâu lắm, đó là qua

Michigan thăm cha linh hướng Hoàng xuân Nghiêm, thăm anh Vinh, anh Thông, anh Pháp, là những trợ tá thân yêu của phong trào Cursillo Việt Nam.

California mùa này thật lạnh, nhất là về đêm, từ 4 đến 11 độ C, thế nhưng ở trong nhà có máy sưởi trung tâm thì không hề hấn gì, chỉ ngại ngừng khi phải đứng chờ xe bus ngoài trời, hay phải đi ra, đi vào từ bãi đỗ xe đến siêu thị, quán ăn... Hôm nào trời trở ấm thì thật thú vị, nhất là với những người mới qua từ xứ nóng như tôi, được ra ngoài trời vui đùa đôi chút, và thưởng thức cái rục rờ của nắng vàng Cali.

Có lẽ ấn tượng đầu tiên trong lòng du khách, là sự giàu có của đất nước này khi nhìn thấy vô vàn xe hơi, muôn màu muôn sắc chạy rất nhanh trên những xa lộ rộng thênh thang. Thế nhưng tai nạn lại được giảm thiểu tối đa nhờ luật giao thông ở Mỹ rất chặt chẽ, và sự tôn trọng luật đi đường. Các xe khi đến giao lộ không có đèn giao thông, đều phải stop trước khi lấn bánh, cho dù những ngã đường trước mặt không có bóng người. Xe gần máy là hàng xa xỉ nơi đất nước này. Thế nên, không hề có tình trạng chạy cắt đầu xe hơi, hoặc ép phải, ép trái, hoặc một cú rồ ga xông ra từ hẻm nhỏ... Vì phạm giao thông bị phạt rất nặng, dù rằng một đôi lần đầu sẽ được nhắc nhở, và tài xế được cảnh báo mức phạt sẽ phải chịu nếu tái phạm. Ở Mỹ chỉ có camera theo dõi chứ không có CSGT đứng

núp đầu đó, để trừng phạt theo ND 34 từ lần vi phạm đầu tiên, dù là sơ ý.

Khi đặt chân đến Hoa Kỳ, các bạn sẽ dễ dàng nhận ra những dị biệt trong văn hóa giữa hai nước, hơn là c lĩ tìm hiểu qua sách báo. Thật vậy, khi chiều về, dọc hai bên đường khu dân cư, là hai ăy xe bị đ ậu dài qua đêm... Khu phố im ắng không có tiếng người, không có tiếng người hàng xóm vọng sang, hoặc tiếng hô “một hai ba dzô” từ những bàn nhậu khắp nơi trên đất nước VN. Nhậu bên Mỹ không vui như ở nhà, vì không được phép “dzô”, thậm chí cũng không cười lớn tiếng, chứ đừng nói là nghiêng ngá (mà LM thì thích cười lắm, cười lớn nữa, của đáng tội!); thậm chí con chó nuôi trong nhà, khi sửa đĩng phải “điều chỉnh âm thanh vừa đủ nghe” để khỏi làm phiền lòng hàng xóm.

Ở chơi tại Cali được vài ba hôm thì tôi cùng con gái sang Michigan thăm cha Nghiêm và anh Vinh, anh Thông, anh Pháp... Quảng đường chỉ khoảng sáu giờ bay nhưng phải đến hai chuyến bay, quá cảnh ở Denver, Colorado. Thật xúc động khi vừa đến nơi thì cha và anh Vinh đã ch ở sẵn rồi. Cùng về nhà anh Vinh dùng cơm tối. Bữa cơm gia đĩh th ật vui. Chị Vinh đã 70 tuổi nhưng trông trẻ lắm, kiến thức đầy mình, lại đẹp nữa và rất vui khi có khách đến thăm nhà. Chuyện văn đến 21h00, cha Nghiêm chở hai cha con về ngủ tại nhà xũ của cha.

Sáng hôm sau ngủ dậy thì thấy tuyết đã ơi từ lúc nào, tuyết trên

mái nhà, tuyết vương cành cây, tuyết trắng mặt đường...Thật đẹp và lãng mạn vì hồi nào đến giờ chưa thấy, càng đẹp hơn khi thấy tuyết đang rơi, từng cánh tuyết nhỏ, trắng ngần, nghiêng ngả, đong đưa trong gió. Chợt nhớ đến bài chia sẻ của cha linh hướng trong K3N, con chim sẽ đếm từng cánh tuyết vương trên cành liễu, đến cánh thứ một ngàn ba trăm bốn mươi mấy... thì cành liễu bị gãy vì sức nặng của bông tuyết... Thấy tuyết bỗng nhớ đến K3N, nhớ đến lời mời gọi Phúc Âm hóa môi trường, và đứng chợt nhận ra mình đã làm được gì nhiều so với kỳ vọng của Thầy chí Thánh.

Thế nhưng, nói gì thì nói chỉ mùa đông Michigan lạnh lẽo thật, mùa này 0 độ C. Ngồi trong nhà nhìn ra đường, chỉ thấy một màu tuyết trắng và không có bóng người, thì thoảng một chiếc xe bám đầy tuyết chạy vút qua. Cảm giác cô liêu thật lạ lẫm.

Cha Nghiêm và anh Vinh bảo từ đầu năm đến giờ này mới có tuyết, chắc là vì bố con anh Minh qua thăm cha... Cảm động hết biết. Được biết, anh Vinh sở hữu một khu rừng trên trăm ha, chỉ để săn nai, từ đầu tháng mười một đến đầu tháng giêng mỗi năm. Và cũng vì năm nay tuyết rơi muộn nên anh Vinh bị mất mùa săn. Tuy vậy, cũng được bảy, tám con. Anh cho biết, nai thích kiếm ăn trong đêm. Khi tuyết rơi nhiều, do không tìm được thức ăn, nên phải kiếm ăn thêm vào sáng hôm sau, và vì phơi mình trên tuyết trắng, nên dễ làm mồi cho thợ săn. Tuy vậy luật pháp Mỹ không cho phép săn nai trong đêm) khi bị chiếu đèn vào mắt, nai không thể tự

vệ bằng cách tẩu vi thượng sách được.

Có nhiều thì giờ hàn huyên cùng nhau, tôi nhận ra những thao thức của cha và các anh chị Cursillista ở bên này khi kỳ vọng khá nhiều vào phong trào Saigon, như là một đầu tàu để kéo và đẩy những địa phương khác trong cả nước, bằng những năng đỡ mang tính kỹ thuật, tình cảm và cả tài chánh nữa... Xin dâng những tâm tư này lên Thầy chí Thánh vậy.

Ba ngày tại Michigan làm tôi liên tưởng đến khóa ba ngày. Hai cha con được chăm sóc rất ư là chu đáo bởi cha linh hướng và các trợ tá là các anh chị trong phong trào tại địa phương. Cũng có thánh lễ mỗi ngày, nhà nguyện có Minh Thánh Chúa ngày đêm ngay bên phòng ngủ, cũng có những bữa tiệc gia đình mang đậm nét Agapé, và ý nghĩa nhất là sống những điều căn bản để trở thành những Ki-tô hữu đích thực khi luôn quy hướng về một Thiên Chúa rất mực yêu thương, dâng hết cho Ngài những ước vọng, những vướng mắc cũng như những buồn vui trong cuộc sống, và thương yêu nhau hết lòng như những thành viên trong một đại gia đình Cursillo.

Con gái tôi có vẻ rất cảm động trước những tình cảm mà nó được dành cho, cứ theo hỏi nhỏ tôi, tại sao cha và các bác dành cho con những ưu ái như vậy. Tôi cũng không biết phải trả lời sao cho nó hiểu, đành nói có lẽ vì con được xem như là con cái của một thành viên trong gia đình Cursillo và có lẽ con sẽ nghiệm ra điều

này khi tham dự một khóa tĩnh huấn ba ngày của phong trào.

Rời Michigan, chia tay cha và các anh chị, trong lòng còn vấn vương bao điều chưa nói hết. Một lời cảm ơn không đủ để diễn tả hết những tâm tư chất chứa trong lòng. Hành trang trong chuyến về Việt nam thêm nặng với những tài liệu bản gốc được các anh trao tặng để lập thư viện cho phong trào Saigon trong tương lai. Cha Nghiênròn loay hoay tới khuya để in ấn tập tài liệu dày 4 tập dành cho cha linh hướng khóa, mà ngài muốn tôi trao tận tay cha linh hướng của khóa Saigon và khóa Phú Cường. Tôi thăm nghĩ, tài liệu chuyển qua mail được mà. Vậy phải chăng đó là cái lẩn cảm của một người có tuổi hay đó lại là một món quà, ẩn chứa trong đó biết bao là lửa mến. Hẹn gặp lại cha và các anh tại Việt nam thân yêu, trong vai trò một trợ tá K3N tại Phú dòng hay là N ắng vào hè 2012.

Quay trở lại California, thăm thú vài nơi, ghé thăm vài nhóm bạn thân, mua sắm ít vật dụng cần thiết và thu xếp để đến chào thăm các anh chị trong Văn phòng Điều hành GP San Jose. Chiều hôm trước xin gặp cha linh hướng nhưng không được. Cứ ngỡ rằng không còn kịp cho một cuộc gặp gỡ, vì khi liên hệ được với các anh chị qua phone, thì đã vào buổi chiều cuối cùng trên đất Mỹ.

Thế nhưng, quý anh chị cũng đã thu xếp vội một bữa cơm thân mật trước giờ bay 6 tiếng đồng hồ. Chia tay nhau trong lưu luyến vì thì giờ có hạn, mà tình cảm dành cho nhau sao mãi tuôn trào... Hy vọng rằng sẽ còn gặp lại quý anh chị trong một dịp khác. Về đến Saigon, trở lại với những tất bật của cuộc sống thường ngày, làm quen lại với những thúc bách của bạn hàng trong những giao dịch đầu năm, và được gặp lại những khuôn mặt thân quen của “nhóm thân hữu tối thứ hai” thật ấm áp tình anh em trong dịp đầu năm tại nhà hàng Đông phương 4 do chị Yến có nhã ý mời.

Tôi thăm thì cùng Chúa, cảm ơn Ngài về những ơn riêng Ngài dành cho, về những quan tâm, những săn sóc, những nâng đỡ mà Ngài đem đến thông qua những cánh tay, những đôi chân, những tâm tình chia sẻ của bao con người quanh tôi trong dọc dài chuyến đi.

Tôi thật thán thía câu nói của Đức giáo hoàng Benedicto XVI khi Ngài còn là Hồng y trong quyển “Muối cho đời”: Đức tin cho chúng ta niềm vui. Nếu không có Chúa, thế giới sẽ hoang sơ, sẽ chỉ còn là nỗi buồn chán, và sẽ hoàn toàn là thiếu thốn.

-oOo-

**SINH
HOẠT
TRƯỜNG
LÃNH
ĐẠO
lần thứ
17.**

**“LỜI THIÊN
CHÚA & VIỆC
TRUYỀN BÁ
ĐỨC TIN”
9/1/2012**

Ích chi

đã đư ợc BPV PTSG nhờ dẫn nhập chương trình , trong không gian phòng viếng Thánh Thể thật uy nghi, lần lượt các anh chị khóa trưởng, phó & rollista đư ợc xướng danh, xếp thành hai hàng quỳ trước Thánh Thể, Cha linh hướng tiến lên trao tận tay từng người nhiệm vụ và Rollo, sau đó là nghi thức cầu nguyện: Cha linh hướng đặt tay lên vai anh chị khóa trưởng, tất cả anh chị em hiện diện đư ợc cao hai tay hướng về 2 anh chị trưởng khóa, cùng hiệp thông với Cha linh hướng dâng lên Chúa lời nguyện xin ơn cách riêng cho vai trò của quý anh chị đặc biệt trong sứ mệnh của PT, từ giây phút này đây, quý anh chị Rollista luôn hướng đến K3N 2012, Chúa sẽ đồng hành với quý anh chị trong việc khởi đầu sống rollo.

Như thường lệ, vào mỗi tối thứ hai của tuần thứ 2 hàng tháng, lần thứ 17 TLĐ với chủ đề: “Lời Thiên Chúa & việc truyền bá Đức Tin” rơi vào ngày 9/1/2012, tại khuôn viên hội trường nhà thờ Tân Định, lần này không khí rất đặc biệt bởi sự có mặt của quý anh đại diện PT Phú Cường, Xuân Lộc; và đặc biệt hơn nữa, vì ngoài chủ đề sinh hoạt lãnh đạo thường lệ, các vị khách và BPV PT Sài Gòn đư ợc cùng nhau chuẩn bị cho nghi thức trao nhiệm vụ và rollo cho các Rollista SG của Khóa 3 Ngày 2012.

Địa điểm đư ợc chọn là phòng viếng Thánh Thể, đúng 18g Cha linh hướng và các anh chị em tề tựu, hiện diện trong giờ phút thiêng liêng này, Chúa đã dẫn dắt một vị khách phương xa vô cùng thân thiết với hoạt động PTSG: anh Lê Xuân Minh nhân dịp về thăm quê

Kết thúc phần nghi thức anh chị em tiếp tục lên lên hội trường chuẩn bị cho giờ SHTLĐ, bước vào phần sinh hoạt hôm nay, ngoài việc ban huấn từ thật ý nghĩa và súc tích, cha linh hướng còn vô cùng chđáo, đẽ ưu ái ban tặng mỗi người một phong thư lời Chúa, những phong thư xinh xắn hồng, đỏ, xanh có chữ PHÚC, ĐỨC, LỘC... thân thương như chia sẻ lộc Thánh cho tất cả, có đôi hôn phối cursilista chia sẻ trong hôn hoan là cùng nhận 1 câu như nhau: "Ai thờ cha thì bù đắp lỗi lầm, ai kính mẹ thì tích trữ kho báu." (HC3, 3-4), lời Chúa được các Cursilista đón nhận như một linh hướng trong năm mới, làm dồi dào thêm ngày thứ tư.

Trở lại nội dung của kỳ họp lãnh đạo lần thứ 17: anh Thái trình bày chủ đề "Lời Thiên Chúa & việc truyền bá Đức Tin".

Tiếng hát de-colores vang lên trong không khí tươi vui được xướng bởi anh Minh & chị Bạch Vân.

Chuẩn bị K3N: anh Lê Xuân Minh PT Úc Châu chia sẻ kỹ năng mà anh đã từng trải nghiệm sau bao năm đi khóa, anh nhấn mạnh đến vai trò ngy ời bảo trợ đồng hành với khóa sinh khi rời khóa trở về môi trường ngày thứ tư theo đúng sách lược của PT.

- Các khối sinh hoạt & đúc kết:

Khối tiền: chị Thúy Lan trình bày về tiêu chuẩn & quy trình bảo trợ ứng viên, phát phiếu giới thiệu khóa sinh.

Khối 3 ngày: anh Hoàng trình bày việc cần làm & công bố danh sách BPV cho khóa 3 ngày đã hoàn tất, mời gọi trợ tá trong trường lãnh đạo.

Khối hậu: Chị Nhan trình bày định hướng các chủ đề sinh hoạt Ultreya và tnh tâm năm 2012 để củng cố từng bước xây dựng và nối kết nhóm thân hữu sinh hoạt trong ngày thứ tư của mỗi người Cursillista.

Chuẩn bị Ultreya ngày 18/2/12 sẽ bởi 3 nhóm kế tiếp.

Tinh tâm 17/3/12: các nhóm trưởng được kêu gọi đặc biệt nên tham gia.

Lời kết của buổi sinh hoạt được anh Đaminh Thịnh cất lời nguyện, trong lòng con cũng thâm thì tạ ơn Thầy Chí Thánh, ôi trân quý biết bao từng giây phút của tất cả hơn 40 anh chị em đây nhiệt huyết tươi trẻ mà Thầy Chí Thánh đã liên kết trong phong trào, xin dâng lên Thầy Chí Thánh tất cả để kết thành tràng hoa thiêng, xin Ngài chúc lành cho những dự định & lòng nhiệt thành tâm huyết của tất cả chúng con, Cursilista PT TGP SG.

BỔn phận rao giảng tin mừng

-oOo-

NHỮNG IM LẶNG NÊN BÁO ĐỘNG!

Tiểu Ái.

Bước vào năm mới, nên chăng một số đồng trong chúng ta cần xem lại, cần đổi mới cách sống cho phù hợp với cương vị người Cursillista ngày một đích thực hơn.

Thưa Quý Anh Chị,

Bấy lâu nay, từ căn bản, chúng ta cùng hít thở một bầu không khí gia đình, làng phố, cùng lớn lên trong một chuỗi thực đơn quen thuộc, cùng trải với nhau cách dạy dỗ, những mái trường thân quen, cùng dòng máu, cùng màu da, luân lý, ngôn ngữ, phong tục tập quán và

đỉnh cao là cùng niềm xác tín, cùng một lý tưởng tiến về cùng một đích trên con đường mà dưới sự hướng dẫn duy nhất của một **Thầy** trên tất cả các Vị Thầy! Vậy mà sao mình vẫn chưa chan hòa được với nhau!?

Có khác biệt chẳng là kẻ được nhiều, người được ít, lãnh vực này, lãnh vực khác. Thế mà dù có điều kiện, người được nhiều (hiểu theo cách nhìn xuống) vẫn “đóng cửa”! Không một lần rót ra cho mọi người được nhờ! Mặc cho cái nghèo, cái ít oi cứ kiên nhẫn phơi diễn trên những trang mạng tin bài nội bộ như hiện nay! Thật tiếc cho những người được nhiều lại cứ vô tình ôm khư khư cái riêng mình; đờ đờ thời trân trọng bái phục những tích cực đóng góp của một ít các vị đã rộng tay san sẻ các kiến thức cùng các công phu sưu tầm; và ững r ất thương quý cho kẻ “khó nghèo” nhưng năng bộc bạch! (không cần nói tới những “tên” ưa quảng vô một đôi câu xỏ, xiên “siêu trình độ” mà may mắn trong nội bộ chúng ta chưa hề có, Tạ ơn Chúa!) -Vì được bao nhiêu sẽ bị đòi lại bấy nhiêu, nếu không biết sinh lợi, biết chia sẻ, biết cho đi!

Ở đây chỉ xin được gói ghém trong phạm vi cái gọi là “chất xám” nơi mỗi người có được; lãnh hội được.

Nhưng tai hại thay! Hình như cái Tâm trạng càng học cao càng thấy mình dốt! Càng biết nhiều càng hay sợ! ... Những cái này phải chẳng đã số xuất phát từ lòng tham, từ cái tôi

“lôi”, ích kỷ! Hoặc từ sự trịch thượng, ngạo mạn khinh rẻ! Hoặc từ sự lười biếng cầu an, sợ phiền, sợ ảnh hưởng cương vị! Từ cái khép kín – đóng khung, sợ lộ hở khuynh hướng - quan điểm! Hay từ cái nhìn tương đối, trung dung (sự gì cũng đúng, cũng sai), Từ sự lãnh đạm, chủ nghĩa “Mackeno” vô trách nhiệm với tất cả...v.v!! Để rồi “tránh sang bên đường mà đi”! Vô can! Tôi muốn đụng chạm tới cái im lặng đáng buồn bấy lâu nay của một số vị có tầm nhưng thiếu tâm chẳng!? Tiếp đến một số trường hợp, đã vô tình hay cố ý tiết kiệm chia sẻ! Chỉ “lướt web-lướt mails”, không một động tác nào ngoài cái nhú mày, bĩu môi, nhoen miệng... của một số người trong đó có cả tôi! Tôi thành thật xin lỗi THẦY, xin lỗi anh chị em! Xin quyết sửa.

Rất hy vọng được sự đồng cảm của nhiều vị, nhất là những vị chưa “một lần” hoặc “đá lâu lăm rồi” kia ghé mắt mà chung tay với mọi người, biến các trang (Mạng, Nguyệt san...) của Cursillo thành xum xuê, phong phú, giúp cho nhiều người được no thỏa, được phát triển theo nền Văn minh sự sống – Văn hoá tình thương trong môi trường Thầy đã đặt để chúng ta.

-oOo-

Người đặt niềm tin vào Đức Chúa thật hạnh phúc dường bao (Cn 16,20)

Xin cho chúng con biết hy sinh chính mình, để có thể hiến dâng mọi sự vì Chúa: thì giờ khả năng, sức khỏe & ngay cả mạng sống khi cần thiết. Xin giúp chúng con can đảm trong mọi sáng kiến, khôn ngoan khi chọn lựa những phương tiện tốt và quyết tâm để bảo đảm cho sự thắng lợi, mặc dầu có thể gặp thất bại. Xin loại khỏi chúng con tính ganh đua, tự ái, hành vi thiếu tế nhị, tính tự cao tự đại và bất cứ những gì làm cho chúng con xa cách Chúa, gây chia rẽ hoặc làm nản lòng người khác. Xin giúp chúng con đối xử với nhau bằng tình bác ái siêu việt, trọn vẹn, tương thân tương kính, để mỗi

người chúng con biết ưu tiên tìm kiếm những công tác hèn mọn nhất, và vui mừng trước những việc làm tốt đẹp của người khác. Xin cho chúng con biết liên kết trong 1 mục tiêu chung, để quy hướng về 1 tinh thần duy nhất, đó là tinh thần của Chúa Giêsu, Nhờ tinh thần này, chúng con thấy được sự tốt lành của Thiên Chúa khắc ghi trên gương mặt chúng con, cảm nghiệm được âm điệu nồng ấm trong lời nói chúng con, và trong cuộc sống chúng con, 1 ý nghĩa trỗi vượt trên thế gian, biểu lộ cho thấy Chúa đang hiện diện giữa chúng con Amen.

HÃY CHIA SẺ NHÉ, THÂN HỮU OI!

Mptkp

Có ai nói với bạn rằng lời chia sẻ của bạn thật quý giá chưa?

Có ai nói với bạn rằng nhờ lời chia sẻ của bạn, thế giới đã tốt hơn nhiều chưa?

Tôi là kẻ khô khan nguội lạnh: chỉ giữ ngày Chủ Nhật và quên đi kinh tối sáng, tôi đã quen với việc đó hàng chục năm qua, mà chẳng hề áy náy chút nào; cho đến ngày Chúa soạn sẵn cho tôi bữa tiệc thịnh soạn: Khoá 3 Ngày đã đánh động tôi, ôi! Chúa yêu thương tôi biết bao, từ đó Chúa cho tôi bao món quà quý giá: bạn bè trong nhóm thân hữu như các thiên thần đã thức tỉnh tôi, qua những chia sẻ đơn sơ của họ, tôi đã ngỡ ngàng ngộ ra bao nhiêu món ăn tinh thần bổ ích lạ, tôi xin kể ra đây 1 ít thôi trong vô số điều hữu ích, để các bạn thấy được tầm quan trọng của những lời chia sẻ đơn sơ chân thành của mình là 1 đòn bẩy thật sự trong Chúa Thánh Thần, đã tác động biết bao đến anh chị em trong nhóm thân hữu của mình.

VẬY HÃY CHIA SẺ BẠN NHÉ!

Đầu tiên, chị Lan tâm sự: “em thử rủ con trai em đọc kinh, đọc sách thánh nó cũng sẵn sàng, ba nó đứng đọc theo, thế là cả nhà cùng đọc kinh tối”; tôi suy nghĩ: tại sao mình không bắt chước? Và mọi việc khởi đầu rất dễ dàng từ đó.

Một lần khác, chị Nga chia sẻ: “mình vừa lái xe vừa đọc kinh, nhiều khi đang đọc ngon trớn gặp sự cố gì phải đưa cả bàn tay đang lần kinh ra bóp thắng xe, thứ tự kinh trôi tuột đầu mất rồi, lại phải đọc lại từ đầu, giờ mình biết rồi, có cách này hay lắm, này nhé, 1 kính mừng Maria... 2 kính mừng Maria... 3 kính mừng Maria... thế là khỏi nhầm nhé”; tôi lại nghĩ, hay nhỉ, sao mình không bắt chước, thế là từ hôm đó, đường từ nhà tôi xuống nhà thờ Đức Bà được đo

bằng đúng 2 chuỗi kinh mân cô, hôm nào mà kẹt xe tôi thấy lòng vẫn bình an, thì sẽ là 3 chuỗi, càng tốt chứ sao, và tôi thấy mình đi đư ờng lịch sự hơn, nhường nhịn hơn, chả lẽ đang đọc kinh mà còn lán đường người khác thì ờn ích gì chứ? Hay là vừa đọc kinh vừa vượt đèn đỏ thì càng có tội thêm là cái chắc.

Chị Liên ngoài việc bày tôi là kinh truyền tin được Đức Thánh Cha khuyến khích nên đọc, chị cho tôi 1 bản kinh & lời trích từ tông huấn, và chị đã rủ tôi đi châu Thánh Thể với nhóm kinh thánh cầu nguyện, tôi thấy rõ là đọc lời Chúa hàng ngày có tác dụng thật sự, nghe các anh chị em khác chia sẻ, tôi chiêm niệm trong suy tư chìm đắm: Chúa nói điều gì với con hôm nay, lời Chúa làm cho con tốt hơn, nhìn vào mặt tích cực của người khác chứ không chỉ vờ đoán theo tính xác thật loài người. Rồi tôi say lời Chúa, tôi thích đọc kinh thánh, nếu không đọc hàng ngày tôi thấy thiếu vắng, và tôi bỗng thích ngồi tĩnh lặng trong nhà châu, 1 mình với Chúa Thánh Thể, trầm lắng tận tâm can. Chúa thấu suốt hết!

Cũng chính nhóm thân hữu, cho tôi những trở trở vì điều tôi chưa làm được, và cảm thấy mình thiếu sót với Chúa, Chúa đã cho con biết bao nhiêu, vậy mà con vẫn lười quá thể, 1 anh chia sẻ trong hoan hỉ là anh ấy dự 1 ngày 2 thánh lễ, Chúa ơi, sao bạn con say tình Chúa thể, còn con thì đang còn mải mê xác thịt, hèn gì Chúa nói với con: “Những ai thuộc về Đức Kitô Giêsu thì đã đóng đinh tính xác thịt vào thánh giá cùng với các dục vọng & đam mê” (Gl 5, 24)

Điều này mới thật là tuyệt diệu, ngày nọ, cùng các chị bạn đến viếng nghĩa trang vào ngày cuối năm, giữa 4 chị em đạo gốc đạo dòng cả, chúng tôi ngập ngừng không thuộc kinh Thánh Mẫu LaVang, chỉ trừ chị Yến đọc lầu lầu, Chúa ơi, chị này là đạo mới, chúng tôi nhìn nhau giữa những câu kinh bị đứt quãng, tôi nhớ đến đàng thánh giá thứ 5: “Thương ơi, nào con chiêm Chúa đâu hết mà để thánh giá nặng cho kẻ ngoại vắc làm vậy”, tôi xấu hổ vì hiểu ra rằng Chúa & Mẹ Maria đã nhắc nhở mình, thế là tôi đã đọc kinh 8 lần 1 ngày để có thể thuộc ngay như 1 lời tạ tội cùng Đức Mẹ.

Nhờ lời chuyển cầu của Đức Mẹ xin Chúa chúc lành & làm cho chúng con biến đổi nhờ vào tình thân hữu, và xin tạ ơn Chúa vì mỗi anh chị em thân hữu là quà tặng của Chúa Thánh Thần cho riêng con, làm triển nở đời sống đức tin & làm dồi dào đời sống đạo đức của con.

YÊU THƯƠNG

Maria Tuyết Phượng

YÊU THƯƠNG, hai từ này xem ra rất dễ nghe mà cũng dễ làm nữa, nếu suy rìghm ột cách bình thường ai yêu mình thì mình yêu lại, đơn giản quá đi thôi. Thế nhưng, “Yêu kẻ yêu mình thì có khác gì người ngoại đạo”, Chúa bảo: “hãy yêu thương kẻ thù.”

Ôi! Đây mới thật sự là khó!!! Nhìn kẻ thù thôi còn thấy khó, nói gì đến yêu họ, vì họ đã làm tôi tổn thương, buồn khổ, thất vọng, thậm chí còn làm tôi mất đi cả ý chí.

Chúa ơi, “Lời Chúa là đường là sự thật và là sự sống”. Chúa luôn dẫn con đi đúng theo đường lối của Ngài, con sẽ không bị lạc lối trong oán thù, để con đi đúng hướng và luôn sống trong tình yêu Chúa, trước tiên con cố gắng “cầu nguyện cho kẻ thù” mà thôi.

Con sẽ chẳng cầu nguyện cho họ hết ghét, hết làm con đau khổ, nhưng xin Chúa hãy hoá cải nhận thức của con, dẹp bỏ đi cái Tôi đang ngăn cản việc yêu kẻ thù.

“**Cứ xin thì sẽ được**” câu nói đó cứ vang vang trong đầu, thế là tôi

thành tâm cầu nguyện ngày này qua ngày khác.

Đến một ngày, mặt chạm mặt với kẻ thù, tôi cúi đầu chào, họ nhìn tôi hơi ngạc nhiên rồi bỏ đi, có lẽ cho rằng tôi là kẻ dờ người?!

Tôi đó tôi tâm sự với Chúa: tạ ơn Chúa đã cho con thực hành được lời Chúa: “**Đức tin không hành động là đức tin chết**”.

Ít lâu sau, khi chạm mặt lần nữa, người ta đã cười đáp trả tôi khi tôi vừa cúi đầu chào họ. Tôi cảm thấy như có một luồng điện đang chạy trong tôi, hạnh phúc & hân hoan, tôi liền tôn vinh Chúa.

Dễ dàng đến thế sao Lạy Chúa, vậy mà bấy lâu nay con không biết đến sự “yêu thương kẻ thù”: nó giống như một người nông dân gieo hạt và chờ đợi thành quả của mình.

Tạ ơn Chúa đã biến đổi con, đã cho con biết được ý nghĩa đích thực của sự **YÊU THƯƠNG**.

TUY GẦN MÀ XA

Martino Đức ST

“Tại sao lúc giận dữ người ta thường hét **đ** to vào mặt nhau?”

Có một vị hiền triết đã hỏi các đệ tử như thế, sau một lúc suy nghĩ, một trong những đệ tử ấy trả lời:

“Bởi vì người ta mất bình tĩnh, mất tự chủ!”

Vị hiền triết không đồng ý với câu trả lời, ngài bảo:

“**N**hưng **ạ**i sao phải hét lên trong khi **à** hai đang ở cạnh nhau, **t**ại sao không thể nói với một âm thanh vừa phải đủ nghe?”

Các đệ tử lại phải ngẫm nghĩ để trả lời nhưng không có câu giải thích nào khiến vị thầy của họ hài lòng. Sau cùng ông bảo:

“**K**hi hai người đang giận nhau thì trái tim của họ đã không còn ở gần nhau nữa. Từ trong thâm tâm họ cảm thấy giữa họ và người kia có một khoảng cách rất xa, nên muốn nói cho nhau nghe thì họ phải dùng hết sức bình sinh để nói thật to. Sự giận dữ càng lớn thì khoảng cách càng xa, họ càng phải nói to hơn để tiếng nói của họ ba o

trùm **l**ặng cách ấy.”

Ngưng một chút, ngài lại hỏi: “Còn khi hai người bắt đầu yêu nhau thì thế nào? Họ không bao giờ hét to mà chỉ nói nhỏ nhẹ, tại sao? Bởi vì trái tim của họ cận kề nhau. Khoảng cách giữa họ rất nhỏ...”

Rồi ngài lại tiếp tục: “**K**hi hai người ấy đã yêu nhau thật đậm đà thì họ không nói nữa, họ chỉ thì thầm, họ đã đến rất gần nhau bằng tình yêu của họ. Cuối cùng ngay cả thì thầm cũng không cần thiết nữa, họ chỉ cần đưa mắt nhìn nhau, thế thôi! Vì qua ánh **n**ét đó họ đã biết đối phương nghĩ gì, muốn gì...”

Ngài kết luận:

“**K**hi các con bàn cãi nhau về một vấn đề, phải giữ trái tim của các con lúc nào cũng cận kề. Đừng bao giờ thốt ra điều gì khiến các con cảm thấy xa cách nhau... Nếu không thì có một ngày khoảng cách ấy càng lúc càng rộng, càng xa thì các con sẽ không còn tìm ra được đường quay trở về!”

-oOo-

Kẻ Mất Người Được

*Prepared for Internet by Vietnamese Missionaries in Asia
Lm. Giuse Maria Nhân Tài chuyển dịch ra tiếng Việt.*

Có một lão ông lúc xe lửa đang chạy, vì không cẩn thận nên một chiếc giày mới mua rớt bên ngoài cửa sổ.

Những người chung quanh đều lấy làm tiếc rẻ!

Không ngờ, ông lão ấy lập tức đem chiếc giày còn lại quăng ra ngoài cửa sổ, khiến cho mọi người hết sức kinh ngạc.

Ông lão giải thích:

"Chiếc giày còn lại này, dù cho nó quý đến mấy thì đối với tôi cũng là vô dụng, nếu có người nhặt được đôi giày này thì có thể mang được!"

Hiển nhiên, hành vi của ông lão đã có giá trị trong phán đoán: khu vực bảo thủ, chỉ bằng từ bỏ quả đoán.

Chúng ta đều có một thứ quan trọng nào đó, nếu mà nó mất đi, thì phần lớn ở trong lòng cảm thấy xót xa như có một bóng đen chụp xuống.

Xem xét kỹ nguyên nhân của nó, do bởi vì chúng ta hoàn toàn không điều chỉnh trạng thái của

tâm hồn, khi đối diện với sự mất mát, mà trong tâm không muốn chấp nhận sự mất mát, thế là ngập sâu xuống không ngoi lên được và tự gây cho mình 1 trạng thái tinh thần không hồi phục.

Trên thực tế, vì bị mất mát mà ảo não, chỉ bằng nhìn thẳng vào hiện thực, hãy xoay qua một góc độ khác, cần tạo ra một cái nhìn khác: có lẽ cái quan trọng mà anh đã mất đi, thì nay có người khác đang gìn giữ nó.

Fuskin đã viết trong một bài thơ:

"Tất cả đều là tạm thời,
tất cả đều mất đi,
hãy để cái mất đi
trở thành cái đáng yêu".

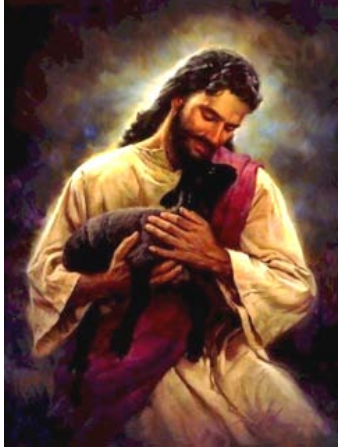
Theo cái nhìn đó, cái mất đi không nhất định là thương đau, nhưng trở thành một thứ rất đẹp; mất đi không nhất định là đánh mất, nhưng cũng có thể là dâng hiến.

Chỉ cần chúng ta bao dung, tích cực lạc quan thì cái mất đi cũng sẽ trở thành cái đáng yêu...

Taiwan, ngày 02.02.2004 Sr.Bùi Thị Sen sưu tầm từ bài viết tiếng Hoa.

-oOo-

Biến Gánh Nặng Thành Cơ May

Kinh nghiệm cho thấy rằng Chúa luôn luôn có những ý định tốt khi Ngài trao cho ta các gánh nặng. Một trong những ý định đó là giúp ta có thể biết cách mà đối đầu với các khó khăn mới.

Prepared for Internet by Vietnamese Missionaries in Asia

Một câu truyện ngụ ngôn về kiến có thể cho ta ý niệm về việc biến khó khăn thành ra cơ may.

Một chú kiến nhỏ được trao cho một cọng rơm khá dài và nặng để đưa về tổ. Nó phải khó nhọc lắm mới lê được một quãng đường. Nhưng bỗng đến một chỗ nứt trên đường bằng xi măng nó không biết phải làm sao?

Đang suy tính bỗng nó nảy ra một ý nghĩ: Tại sao không lấy cọng rơm khổng lồ này làm chiếc cầu mà đi qua? Thế là gánh nặng nó đang mang bỗng trở thành phúc lành cho nó. Nó nhẹ nệ đưa cọng rơm ngang qua chỗ nứt rồi cẩn thận đi trên

cọng rơm qua bên kia. Vật nặng nó mang đã biến thành cơ may cho nó.

**Câu chuyện này vạch ra một bài học giá trị. Gánh nặng trao cho một người tin Chúa nhiều khi trở thành vòng tay trìu mến của Chúa ôm lấy vai người ấy. Qua những thử thách và khó khăn Chúa thông cung cấp những nguồn mạch cần thiết để ta vượt qua những khó khăn chờ đón trước mặt ta.*

Nếu ta nhận ra điều đó và tin cậy Chúa, ta sẽ được thấy những gì thoạt tiên ta tưởng là gánh nặng bỗng lại được dùng để đưa ta đến chỗ tiến bộ và chiến thắng.

-oOo-

Tôi đã làm công tác chủ nhiệm và giảng dạy đã hơn 20 năm thế mà lúc nào tôi cũng luôn tự hỏi rằng: “Minh có thực sự yêu thương trẻ không? Yêu trẻ như thế nào là đúng?”. Chúng ta hãy thử xét xem Tình yêu của ta đối với trẻ thuộc loại tình yêu nào?

**Yêu
trẻ
như
thế
nào là
đúng**

Anna

Tú Linh

Có phải ta đã yêu quý học sinh của chúng ta như yêu một con búp bê hay một món đồ chơi nào đó không? Ta yêu chúng vì vẻ bề ngoài khôi ngô, dễ thương, đáng yêu của chúng, khiến ta muốn vuốt ve, ôm hôn chúng ư? Nếu chỉ có vậy, thì thật là một tình yêu hời hợt, vì không phải lúc nào học trò của chúng ta cũng dễ thương, xinh đẹp.

Ta yêu thương con trẻ vì chúng ngoan ngoãn, lễ phép, thông minh? Yêu trẻ như thế thì ai cũng có thể yêu được. Thế còn đối với những trẻ bướng bỉnh khó dạy thì sao? Liệu có tránh sự thiên vị?

Ta yêu mến chúng vì chúng thuộc về ta, và ta muốn đào tạo chúng theo sở thích của ta? Nếu thế thì sớm muộn rồi ta cũng sẽ thất vọng trong việc giáo dục, vì đến một lúc nào đó,

con trẻ sẽ tỏ ra độc lập, và muốn thoát khỏi ảnh hưởng của ta.

Hoặc ta chỉ yêu mến chúng ta khi ta thành công trong việc dạy dỗ chúng biết cư xử cho phải phép, làm vừa lòng mọi người? Điều này quả thật là rất tốt, nhưng các nhà giáo dục và cha mẹ còn nên hướng các em đến những điều lý tưởng hơn nữa.

Vậy đâu là điều chính yếu mà các nhà giáo dục phải vươn tới? Bí quyết trong việc giáo dục thanh thiếu niên: Đến với giới trẻ bằng tấm lòng yêu thương, rộng mở.

Cố tìm cách phát hiện ra nét tốt đẹp còn tiềm ẩn trong tâm hồn các em, và làm cho tỏa sáng nét đẹp này.

Hướng dẫn chúng đến những điều cao đẹp hơn nữa, cho trẻ biết độc lập đón nhận & trao tặng tình yêu đối với tha nhân & Thiên Chúa.

Hiện nay xã hội tiến bộ kinh tế và khoa học kỹ thuật phát triển như vũ bão, lôi kéo con người vào cuộc cạnh tranh sinh tồn gay gắt, không còn thời gian và sức lực để giáo dục con trẻ.

Có người cho rằng: “người thầy giáo hiện tại có quá nhiều “dương đức” nên chẳng còn mấy **“tâm đức”** để cho học trò. Khi một người thầy dạy giỏi, nhà trường tặng danh hiệu “nhà giáo ưu tú” đi đôi với nhiều quyền lợi, vậy cái đức của thầy dạy giỏi đã được vật chất hoá bằng những bằng khen, tuyên dương, tặng thu nhập, uy tín, tạm gọi đó là “dương đức”.

Trái lại, có những vị thầy **tâm đức** yêu thương tận tụy vì học trò, dám chấp nhận cả những khó khăn của hoàn cảnh xã hội, dư luận, để dần thân vì sự tiến bộ về tài về đức cho học trò. Ng ời thầy giáo tâm đức không quan tâm đến những “dương đức” thiên về vật chất, sẽ gặt hái hoa trái tốt tươi trong tương lai lâu dài: người học trò lớn lên sẽ ghi khắc hình ảnh người thầy trong tâm hồn, tự nhiên thế giới sẽ tốt hơn bội phần, khi tài đức được đơm hoa kết trái từ những con người được giáo dục bởi những thầy cô có tâm đức.

Một nhà tâm lý giáo dục đã khôi hài: “người ta chỉ có thể giáo dục được giới trẻ, nếu có sự kiên nhẫn của một nghệ nhân điêu khắc, sự bình tĩnh của

một nhà du hành vũ trụ và sự tỉnh táo của một người lính gác.”

Thật ra, giáo dục trẻ không khó lắm đối với người thầy tâm đức biết dành cho chúng lòng tinu ờng và thật sự yêu thương chúng, đến độ dám sẵn sàng hy sinh chính bản thân nếu cần.

Trẻ em cần phải được yêu thương & nhận biết mình đư ợc yêu thương, thầy cô cần biết cách yêu quý những gì mà con trẻ yêu thích, có như vậy, chúng mới biết yêu quý những gì mà ng ời lớn yêu quý. Ai được yêu mến và biết yêu mến, sẽ làm được mọi sự, điều này càng đúng với con trẻ.

Khi các nhà giáo dục làm được như vậy, chúng có thể cởi mở, giải bày được những ưu tư, lầm lỗi của chúng. Chính nhờ biết yêu thương, các nhà giáo dục mới có thể chinh phục được giới trẻ, đồng thời chịu đựng được sự lao nhọc, nhàm chán của ngành nghề và sự vô ơn, quậy phá, cầu thả, thiếu sót... của trẻ con.

Tóm lại, giáo dục chính là giúp cho người được giáo dục triển nở tốt đẹp bản vị của mình, biết đón nhận & trao tặng, chứ không phải là trở nên khuôn mẫu nào. Vì vậy mỗi người giáo viên phải là một ngôn sứ của Chúa trong đời thường đầy yêu thương, phải hóa mình ra không, để học trò nhìn vào khoảng không đó thấy được Tình Yêu Chúa, mà tự quyết định bước đi cho chính mình.

Chúc sức khỏe cho nhau?

E.M. L.H. Ngân phỏng theo GM. GB. Bùi Tuấn

1. **Sức khỏe thể xác:** tùy thuộc vào môi trường xung quanh. Như không khí, thời tiết, đồ ăn thức uống, tình hình những người chung sống vv...
2. **Sức khỏe tâm thần:** là một sự quân bình gồm những yếu tố làm nên sự sống tâm thần. Nếu một người chỉ đề cao lý trí, muốn nó trở thành như cái máy, sản xuất tư tưởng, hay quá đề cao trí nhớ như một thư viện lưu trữ hoài niệm, còn cái tâm bị bỏ quên, thì sức khỏe tâm thần sẽ gặp nguy lớn. Đời sống tâm thần bị ảnh hưởng nhiều bởi môi trường mình sống. Những dư luận, những lối sống, những cảnh an tĩnh hay náo động. Có lúc mình phải thích nghi, có lúc mình phải đón nhận, có lúc mình phải kháng lại. Nhưng đâu luôn dễ.
3. **Sức khỏe xã hội:** là một sự hài hòa giữa những khuynh hướng trong một cộng đoàn. Như tính cá nhân, tính tập thể, khuynh hướng tự do, khuynh hướng trật tự, tinh thần trách nhiệm, tinh thần liên đới. Sự điều chế và phát triển cân đối các mặt đạo đức, kinh tế, văn hóa, an ninh trật tự, các thái độ đối với người bệnh, người già, người tàn tật, người mồ côi vv...là dấu chỉ về sức khỏe một xã hội.
4. **Sức khỏe thiêng liêng:** hệ tại ở sự con người thông hiệp vào sự sống của Thiên Chúa và biết thực thi thánh ý Thiên Chúa. Sức khỏe này như vậy là rất khác ba sức khỏe nói trên. Nó cần nhờ ơn thiêng liêng. Nhưng ơn thiêng liêng đòi phải có sự cộng tác của con người bằng cầu nguyện, suy niệm và trung thành bước theo con đường Chúa gọi, để vào được Nước Trời. Sức khỏe thiêng liêng là thứ chúng ta cần nhất vì tước mặt Thiên Chúa thứ sức khỏe này mới có thể nuôi dưỡng đời sống siêu nhiên của chúng ta: **Nếu ta mất đi ý nghĩa siêu nhiên trong cuộc sống thì cái bác ái của ta chỉ là lòng thương người để trấn an ; sự tiết độ của ta chỉ là tế nhị, hãm mình là ngu xuẩn, kỷ luật là cầm roi tự quất và tất cả kỳ công của ta chỉ là hư vô.**

Tuy nhiên Đức Cha kết luận: **“Tôi quyết tâm gắn bó với Thiên Chúa. Người là sự sống của tôi. Chính Người ban cho tôi hy vọng thực sự giữa muôn vàn thất vọng. Chính Người ban cho tôi bình an giữa những sụp đổ. Chính Người ban cho tôi ánh sáng và tình yêu giữa những quãng đường tối tăm đầy hận thù, sợ hãi, Chính Người là hạnh phúc bền vững của tôi giữa những phù du và mong manh.”**

Lạc Mắt Chúa Trong Sinh Hoạt Tông Đò.

Giuse Thẩm Nguyễn
E.M Lương Huỳnh Ngân st

Phúc Âm Thánh Luca kể lại việc Thánh Giuse và Mẹ Maria bị lạc mắt Chúa Giêsu khi hai ông bà đưa Chúa lên Giê-su-sa-lem để mừng Lễ Vượt Qua. Ông bà không bị lạc mắt Chúa nơi phố chợ đông người hay chốn phồn hoa đô thị, nhưng ông bà lại bị lạc mắt Chúa ngay trong đền thờ, nơi thánh thiêng. Sau ba ngày tìm kiếm khắp nơi qua họ hàng thân thuộc, hai ông bà trở lại Giê-su-sa-lem và tìm thấy Người.

Trong chuỗi Mân Côi, khi nguyện ngắm Thứ Năm mùa Vui, tôi vẫn hằng xin "cho được giữ nghĩa cùng Chúa luôn".

Là con người yếu đuối, tôi cũng đã từng nhiều lần lạc mắt Chúa, nhưng nhờ lòng yêu thương của Chúa qua bí tích hòa giải, tôi lại tìm gặp Ngài.

Trong những giây phút tĩnh lặng hồi tâm một mình, tôi thấy nguyên nhân chính làm tôi xa cách Chúa, làm tôi lạc mắt Chúa chính là vì tôi đã hên hoang tự đắc về "cái tôi" (The Self) của mình.

Blaise Pascal đã nói rằng: "cái tôi đáng ghét" (Le moi est haïssable). Quả thế, cái tôi toàn những kiêu

"Không thấy con đâu, hai ông bà trở lại Giê-ru-sa-lem mà tìm" (Luca 2:45)

căng ẩn nấp dưới cái vỏ khiêm nhường và hận thù, ghen ghét ẩn nấp dưới cái vỏ ngoại giao thân thiện.

Ai cũng bị ết thần Lucifer bị Chúa phạt vì tội kiêu ngạo. Ông bà tổ tiên Adam và Eva cũng do muốn biết hết mọi sự mà ăn trái cấm và chúng ta mang tội tổ tông vì hậu quả của tội kiêu ngạo ấy.

Sự kiêu căng của con người thường được "cái tôi" dấu diếm một cách rất tinh vi quỷ quyệt.

Không ai vỗ ngực tự xưng mình là kẻ kiêu căng, nhưng qua hành động, qua lời nói, qua cung cách thì mọi người hiểu được là tôi ắt r ất cao ngạo. Vì cao ngạo nên tôi không chấp nhận lối làm việc của người khác, tôi không đánh giá cao và khen ngợi người khác.

Tôi nhanh chóng phê bình nhưng lại hà tiện lời khen.

Nếu được hỏi là tôi ủng hộ ai, thì tôi sẽ nói tôi ủng hộ ông này bà kia. Nhưng nhìn thật vào lòng mình thì tôi thấy tôi chỉ ủng hộ tôi, chỉ có tôi mới xứng đáng mà thôi. Bởi tôi là cái rốn

của vũ trụ, nên tất cả mọi việc phải bắt đầu từ tôi và do tôi chỉ đạo. Tôi thích được phát biểu, thích lăng xăng chỗ đông người, nhất là trong các buổi lễ lớn, thích là nhân vật quan trọng. Tôi kêu gọi mọi người hiệp nhất, nhưng là hiệp nhất sau lưng tôi. Tôi cố vũ làm việc thiện nhưng việc ấy phải được chủ xướng bởi tôi. Tôi cười lạt lui một bước để sẽ tiến hai.

Vì kiêu căng nấp dưới cái vỏ khiêm nhường, tôi đã trở nên rào cản cho những chương trình tốt đẹp của hội đoàn, phong trào nơi tôi tham gia.

Lòng ghen ghét, thù hận, bè phái, một số trường của Satan, được bọc trong cái vỏ lịch thiệp giả tạo.

Những người Pharisieu thời Chúa Giêsu cũng rất giả tạo. Họ giả vờ đạo đức bằng cách cầu nguyện lâu giờ chốn hội đường, bằng nói rộng tua áo, bằng thẻ kinh đeo lưng lẳng. Họ giả vờ thành thật bằng cách hỏi Chúa những câu hỏi để gài bẫy Ngài. Chúa lên án những kẻ giả hình "Khốn cho các người, hỡi những luật sĩ và biệt phái giả hình: vì các người giống như mồ mã tổ voi, bên ngoài có vẻ tốt đẹp, nhưng bên trong đầy xương kẻ chết và mọi thứ nhơ nhớp" (Mt 23, 27).

Bởi chỉ là bề ngoài nên tôi làm việc thiện để được tiếng khen với những mưu đồ cá nhân khác.

Khi phải phê bình xây dựng để cho mọi người có cơ hội hiểu nhau hơn, hiệp nhất hơn, chung sức chung lòng bên tôi không dám nói, không dám phê bình anh chị em với thái độ thẳng thắn, tôn trọng yêu thương giữa ban ngày nhưng lại dùng chiến thuật rỉ tai, nói hành nói

xấu. Lời nói không minh bạch gieo rắc nỗi nghi ngờ trong khi Chúa dạy tôi "Có thì nói có, không thì nói không" (Mt 5,37).

Chính cái ốm ờ, thật giả này đã gây bao hiểu lầm, đổ vỡ, làm cho nhiều người ngao ngán bỏ cuộc, không tích cực tham gia các hội đoàn nữa. Cũng vẫn là cái tôi, nó làm tan nát cộng đoàn, nó chia rẽ những người có lòng với hội đoàn, với phong trào, nó giết chết sự nhiệt thành và làm băng giá tình người nơi tín hữu.

Cái tôi nó ẩn mình nhưng lại điều khiển tất cả, nó như con ma xó góc nhà làm rối tung mọi thứ. Có người than rằng thả cứ ở nhà còn hơn vào đoàn thể này, phong trào nọ mà chia bè chia cánh thì lại sinh tội ra.

Quả đúng thế, nếu không có tình thương của Chúa, không có sự chân thành, khiêm nhường thật trong lòng thì chỉ có sinh tội ra mà thôi và tôi sẽ lạc mất Chúa ngay trong một môi trường tưởng chừng rất tốt đẹp này.

Tại sao một người mới học qua một khóa tĩnh tâm, mới gia nhập vào một hội đoàn thì sốt sắng, hăng say là thế. Vậy mà chỉ một thời gian sinh hoạt thì tôi như bị "mất lửa", sự sốt sắng trở nên nguội lạnh, lòng lằng say biến ra chán nản. Có thể bởi "cái tôi" trong môi trường hội đoàn không được chiều chuộng đủ, hoặc trong hội đoàn đã có quá nhiều "cái tôi" khác, nên tôi ngãng ra ?!

Để cho một hội đoàn, phong trào sinh hoạt có hiệu quả, mọi người cần phải hiệp nhất. Các thành viên phải tôn trọng và vâng phục người đứng đầu hội đoàn. Vâng phục vì yêu Chúa Giêsu và vâng phục để có sự

hiệp nhất trong phục vụ trong công tác chứ không vì lý do nào khác. Mặt khác, người đứng đầu hội đoàn cũng phải có tinh thần phục vụ gương mẫu, "Người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em" (Mt 23,11).

Ngay cả một tu sĩ có khả năng mà không vâng phục giáo quyền thì cũng dễ đưa đến thoái hóa. Cũng vậy, các thành viên trong hội đoàn không vâng phục người đứng đầu vì sự hiệp nhất trong phục vụ sẽ dẫn đến việc chia bè phái và tan rã.

Mới đây chúng ta mừng lễ Thánh Phaolô tông đồ, một tông đồ rất nhiệt thành của Chúa. Thánh nhân đã từng bị lạc mất Chúa trước biển cổ ngà ngựa. Khi đã tìm thấy Chúa rồi, Thánh Nhân mạnh mẽ xác quyết "Cho dầu là sự chết hay sự sống, thiên thần hay ma vương quỷ lực, hiện tại hay tương lai, hoặc bất cứ sức mạnh nào, trời cao hay vực thẳm hay bất cứ một loài thọ tạo nào khác, không có gì tách được chúng ta ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa thể hiện nơi Đức Kitô Giêsu, Chúa chúng ta.» (Rm 8:38-39).

Những lời đầy nhiệt thành của Thánh Phaolô cũng đốt cháy lòng ao ước theo Chúa của tôi. Vâng, chẳng có gì tách tôi ra khỏi tình yêu của Chúa ngoài những gian truân vất vả cuộc đời. Sống trong xã hội hiện nay, tôi không phải đối nghịch với nhiều thử thách như thời Thánh Phaolô, không phải hy sinh mạng sống vì niềm tin, nhưng cái ngăn cản tôi, cái làm tôi lạc mất Chúa vẫn là chính tôi.

Không ai cấm tôi đi nhà thờ. Có chăng là tôi không muốn đi, tôi lười

biếng, tôi bận rộn với những công việc khác, thú vui khác?

Không ai cấm tôi làm việc thiện, làm công tác công ích xã hội. Có chăng là do lòng tôi hẹp, do tôi không muốn chia sẻ với anh chị em;

Không ai cấm cản tôi nói về Chúa, nhưng tự tôi, tôi ngại ngùng mở miệng vì tôi không có lòng yêu thương và không thực thi điều Chúa dạy.

Làm sao tôi nói về Chúa nếu tôi không có Chúa trong tâm hồn tôi? Làm sao tôi có cái nhìn bao dung của Chúa nếu tôi đã không gặp ánh mắt yêu thương từ u mên của Ngài? Tôi được tự do chọn lựa vào những trang mạng Công Giáo để học hỏi, tìm hiểu về Chúa, hay mất hàng giờ để lang thang với những trang mạng cổ vũ thú vui trần tục.

Tôi tự do tham gia sinh hoạt các hội đoàn nhưng xin mang đến các hội đoàn lòng nhiệt thành với lòng yêu mến Chúa thiết tha. Xin để "cái tôi" ở nhà vì nó luôn là kẻ thù số một đánh phá hội đoàn với sự hỗ trợ của ma quỷ. Nó có thể làm cho tôi và bao anh chị em khác lạc mất Chúa trong chính môi trường mà chúng ta đang hằng say hoạt động tông đồ.

Lạy Chúa, Chúa đã từ bỏ chính mình để ý Chúa Cha được thực hiện trọn vẹn nơi Chúa. Xin cho con biết từ bỏ được "cái tôi" của mình để cho sự hiệp nhất được thực hiện nơi hội đoàn, phong trào nơi con đang sinh hoạt và ý Chúa được thể hiện trong mọi công tác tông đồ của chúng con. Xin Chúa đừng để con hay bất cứ ai trong anh chị em con bị lạc mất Chúa trong sinh hoạt tông đồ, ngay trong chính đền thờ của Chúa.

Một cô gái đang ngồi chờ chuyến bay của mình trong phòng chờ ở một sân bay lớn. Để giết thời gian chờ 1 tiếng, cô mua 1 tạp chí để đọc và 1 gói bánh ăn cho đỡ đói. Cô ngồi trong phòng VIP, nghỉ ngơi và giờ sách ra đọc trong thanh thản.

Cùng trên ghế chờ, bên gói bánh, một người đàn ông cùng ngồi xuống, mở báo và lặng lẽ đọc. Khi cô gái ăn chiếc bánh đầu tiên, thì người đàn ông cũng nhón ăn chiếc bánh tiếp theo. Tuy không nói gì nhưng cô cảm thấy bực bội, trong lòng cô tự nghĩ:

“Thật điên rồ! Người đâu mà quá lố bịch thế này! Thôi mình ráng lịch sự!”.

Cứ mỗi lần cô nhón ăn 1 chiếc, thì người đàn ông kia lại nhón ăn chiếc bánh tiếp theo. Trong lòng cô, sự bực bội tăng dần, may mà cô cố kềm chế.

Khi chỉ còn lại 1 chiếc bánh duy nhất, cô nghĩ “à được...thử xem người đàn ông ngồi ngược này, mi sẽ xử lý sao đây?”

Nhưng hần bình tĩnh bẻ chiếc bánh làm đôi và mời cô dùng một nửa chiếc.

TRÁCH LẦM

Lê Minh st

Ôi! Thật quá mức ! Trong khi cô đang còn đói!

Cô đứng phắt dậy, gấp sách lại, giành lấy nửa bánh của mình rồi bước thẳng vào khoang máy bay.

Khi đã vào trong máy bay, ngồi xuống ghế, cô lục túi tìm kính đeo của mình, thì thật ngạc nhiên trong túi xách của cô là một gói bánh còn nguyên!

Cô cảm thấy hổ thẹn về ý nghĩ hờ đồ của mình... Cô đã để nguyên gói bánh trong túi của mình mà chưa hề mở ra ăn! Còn người đàn ông kia đã chia phần bánh cho cô mà không hề tức giận, không hề điên khùng và khó chịu... Khi cô đang rơi vào trạng thái bối rối, hổ thẹn, nghĩ về người đàn ông kia thì thời gian cũng không còn để cô có thể giải bày, để có thể tạ lỗi!

Có 4 điều mà ta không sao sửa chữa được, đó là:

- Khi hòn đá đã ném đi
- Khi lời nói đã buông ra
- Khi cơ hội đã bỏ lỡ
- Khi thời gian đã trôi qua.

ĐÂY LÀ MÙA CHAY BẠN MUỐN ĂN CHAY?

Dịch từ bản Pháp văn HPL
Lê Minh St

- Chay những lời nói xúc phạm → Và truyền đạt những lời nói dịu dàng dễ nghe
- Chay những thái độ khó chịu → Và lấp đầy lòng bạn bằng tâm tình biết ơn
- Chay những hiềm khích
→ Và lấp đầy lòng bạn bằng sự tha thứ, dịu dàng & kiên nhẫn.
- Chay những thái độ bi quan → Và lấp đầy lòng bạn bằng niềm hy vọng, sự lạc quan
- Chay những băn khoăn lo lắng → Và lấp đầy lòng bạn bằng niềm tin tưởng vào Thiên Chúa trong khoảnh khắc hiện tại.
- Chay những toan tính sở hữu → Và lấp đầy lòng bạn bằng những thanh đạm của cuộc đời.
- Chay những ý tưởng hời hợt → Và lấp đầy lòng bạn bằng những trực giác, ngẫm suy & lời cầu nguyện.
- Chay phê bình chỉ trích những người sống chung quanh bạn
→ Và khám phá ra thần khí Chúa Kito đang sống trong họ.
- Chay tính ích kỷ
→ Và lấp đầy lòng bạn bằng mối cảm thương đối với người khác.
- Chay những hiềm thù
→ Và lấp đầy lòng bạn bằng một thái độ hòa giải
- Chay những lời nói
→ Và lấp đầy lòng bạn bằng sự thinh lặng lắng nghe kẻ khác
- Nếu chúng ta áp dụng thứ chay tịnh này
→ Cuộc sống hằng ngày sẽ chan hòa bình an, tình yêu & sự tin tưởng.

Linh ảnh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp La Mã Bến Tre.

Sự lạ xảy ra...

Vào ngày 02/02/1950, trong một cuộc giao tranh ở vùng họ đạo La Mã, giáo dân chạy loạn & mang theo bức ảnh Đức Mẹ HCG (nguyên được tôn kính trong nhà thờ của họ đạo Bầu Dơi, Sơn Đốc), nhưng vì trận chiến quá ác liệt, nên bức ảnh lại phải bị bỏ lại xuống 1 con rạch.

Bẵng đi 3 tháng sau, ngày 05/05/1950, một phụ nữ không có đạo, khi mò cua bắt ốc dưới rạch, bắt được khung ảnh chỉ còn toàn màu xám ủa bùn, hình ảnh mẹ biến đầu mất. Chị đem về trao cho

anh Thành, một người công giáo, anh này từ ơ đem về treo trên mái hiên để che mưa nắng (đâu còn thấy hình ảnh gì của mẹ nữa mà kính!)

Một hôm, ông Hạt (cha của anh Thành) ghé thăm con, khi ếbi được sự việc liền đem khung ảnh về nhà mình, trân trọng đặt trên tủ thờ ở giữa nhà.

Ngày 7/10/1950 ột cuộc giao tranh khác ại xảy ra, ông Hạt & cậu Trọng con trai út không kịp chạy đi lánh, đành ẩn núp sau lưng tủ bàn thờ.

Sau cuộc giao tranh, nhà cửa vách mái đều bị đạn bắn tan nát, nhưng lạ một điều: chỉ có tủ thờ là không hề hấn gì! Và nhất là, khi hai người nhìn lên khung ảnh: lạ lùng thay! ảnh Mẹ bỗng Chúa Hài Đồng hiện ra rõ ràng, dịu hiền, sống động gần như nguyên vẹn. (Vì hai triều thiên trên đầu Mẹ & Chúa Hài Đồng chỉ lộ rõ ra sau này Vào ngày 15/8/1951). Ông ạt đã kêu lên: “Đúng là một phép lạ!”. Lớ i xóm nghe thể liền chạy đến. Và họ đã chứng kiến!

Bức ảnh được nghinh rước về nhà thờ La Mã, từ đó đến nay, Mẹ Maria đã không ngớt ban nhiều ơn lạ cho những ai đến kính viếng, cách riêng cho người lương nào có lòng tin nơi Mẹ.

HÃY LẤY CHÚA LÀM NIỀM VUI CỦA BẠN, NGÀI SẼ CHO PHÍ CHÍ TOẠI LÒNG.

"Người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em" (Mt 23,11).

NHƯ CHA SAI THẦY, THẦY CŨNG SAI ANH EM

BÀI CA HIỆP NHẤT

DE-COLORES

Thành Tâm

Xin hiệp nhất chúng
con nên một trong
tình yêu Chúa,
Xin hiệp nhất chúng
con như Ngài liên kết
với Cha,
Xin giải thoát chúng
con xa điều bất hòa
chia rẽ,
Xin kết liên muôn
người trong lòng mến
Chúa Cha muôn đời.

*Vì Ngài đưu ọc sai đến,
để tìm chiên khắp nơi
xa xôi.*

*Vì rằng cha sai đến,
đến đưa về ràn chiên
duy nhất*

*Thì này nguyện xin
Chúa,
hãy ường ban
Thánh Linh của Ngài
Hiệp nhất chúng con
trong Chúa.*

*Người người mọi dân nước,
cũng là con của cha trên Trời,
Được ngài thương cứu vớt, bởi
một lần hy sinh khổ giá,*

*Từ ngàn hạt lúa miến, xay thành
nên bánh thơm ngon lành,
Tựa ngàn chùm nho chín, ép
nên thành rượu nho tinh khiết.*

*Thì này nguyện xin Chúa hãy thương ban Thánh Linh của Ngài
Hiệp nhất chúng con trong Chúa*

DE-COLORES